

TEGN

 Vær så god og sitt. God morgen, alle sammen! Glad for å være i Herrens tjeneste denne morgenen, tilbake igjen på... Visste ikke om vi ville komme tilbake eller ikke, men Herren tilveiebrakte en vei, og vi kom tilbake for møtet i dag. Nå forventer vi mektige stunder i dag, denne morgenen, i denne søndagsskoletimen, i Ordet. Og i kveld vil bli helbredelsesmøter igjen, med nattverdsmøte etterpå.

² Og nå har vi en—en innvielse av baby, tror jeg... Broder Neville fortalte meg nettopp at noen hadde med babyen sin for å bli innviet. Og hvis de vil bringe babyen på dette tidspunktet, da. Og vår broder vil bli igjen, eller noen av dem, på orgelet eller pianoet, en. Og bring så babyen frem. Vi vil ha innvielsesmøtet; så vi kan komme rett inn, så raskt vi kan, til Ordet.

³ Fordi, vi liker å—å holde oss til Ordet. Det er—det er hovedsaken, gi tiden vår fullstendig til Herrens Ord. Derfor er vi veldig takknemlige for muligheten til å møte dere alle her i dag, og til... og dette—dette møtet.

⁴ Jeg må ha blitt misforstått. Det er helt i orden, søster. Jeg—jeg—jeg trodde det var. Kanskje det bare var en misforståelse. Okay. Nå, jeg takker deg, så mye, likevel. Kanskje dette, jeg tror det har kommet gjennom noen andre, gjennom noen andre, og det har på en måte gjort det litt vanskelig.

⁵ Har alle det bra nå? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.]...?... Priset være Gud!

⁶ [Broder Neville sier, “Her kommer de frem.”—Red.] Nå, åh, ja, her er de små krabatene. Unnskyld meg. Unnskyld meg. Ja vel, vil du komme, eldste. [“Ja, sir.”]

⁷ Vel, hvilke to, fine små jenter, små brunøyde jenter! Hmh? Det er pent. Hva er navnet hennes? Se her! [Moren sier, “Jennifer Lee.”—Red.] Jenny? [“Jennifer Lee.”] Jennifer Lee. Hva er etternavnet? [“Serept.”] Serept. Hvor er dere fra, søster Lee? [“Versailles, Illinois.”] Versailles, Illinois. Så koselig!

⁸ Nå, i Bibelen. Nå, vanligvis, har de—de slikt som døping av barna; vi tror ikke på å døpe barn, fordi de har ikke syndet ennå, for de er for unge. Men vi tror på å innvie barn til Herren. Nå vil den eldste og jeg legge hendene på den lille babyen. Jenny, sier du? [Broder Neville sier, “Jennifer.”—Red.] Jennifer. Ja vel.

La oss bøye våre hoder.

⁹ Himmelske Far, idet vi denne morgenen bringer denne lille jenta, som heter Jennifer, til Deg, moren og hennes kjære har

brakt henne langveisfra, for å bli innviet til Herren. Vi vet at Du la Dine hender på slike små, på Din tid, og—og sa, “La de små barn komme til Meg, og hindre dem ikke, for slike hører Himmels Rike til.” Nå gir vi henne til Deg, for et liv i tjeneste, i Jesu Kristi Navn. Amen.

¹⁰ Hva er den andre lille jentas navn? [Moren sier, “Connie Lynn.”—Red.] Connie Lynn. Ja vel, lille Connie, får, du får meg til å føle meg litt liten. Hva, er du redd? Åh, jeg er redd for at det ikke vil fungere, mor. Ja vel.

La oss bøye våre hoder.

¹¹ Herre Jesus, moren bringer denne lille Connie til oss denne morgenen, i innvielsestjeneste til den Allmektige. Du ga henne dette barnet, å oppdra, og hun bringer det til Deg, med den lille søsteren. Jeg ber, Himmelske Far, at Du må være nådig. Velsign familien. Velsign den lille jenta. Idet vi legger hendene på henne, i Jesu Kristi Navn, gir vi henne til Deg for et liv i tjeneste. Amen.

Gud velsigne deg, og dine små barn der.

Du store, vi har mange små babyer nå!

¹² Hva er den lille guttens navn? [Moren sier, “Joel Lee Watson.”—Red.] Joel Watson. [“Joel Lee.”] Joel Lee Watson. Hvilken fin gutt, store blå øyne! Du store! Hvor er dere alle sammen fra? [“Eastman, Georgia.”] Fra Georgia. [“Ja.”] Jeg tenkte dere var sørfra. Jeg visste ikke... [“Vel, moren min er rundt Tifton. Det er der nede.”] Åh, ja. Åh, hei! Dette er en fin, liten Georgia-gutt, da, hmh? Ja vel, sir. Ja, sir, det er veldig fint. Han kan snakke, også. Kan du ikke?

La oss bøye våre hoder.

¹³ Himmelske Far, vi bringer denne kjære lille gutten, mens moren og faren står her i—i forbindelse med deres forening. Du har gitt dem denne lille gutten å oppdra, og de bringer det tilbake til Deg. For en—en vakker scene dette er, slik som Hanna, fra gammel tid, som ba for et barn; og—og Gud ga henne barnet, og hun brakte det tilbake til Guds tempel, i innvielse. Gi, Herre, at denne lille gutten må bli Din tjener, at faren og moren må bli velsignet, og ha helse og styrke til å oppdra det. Og må det leve et langt, lykkelig liv, og være Din tjener, idet vi overgir det til deg, i Jesu Kristi Navn. Amen. (Velsigne deg!) Og gjør ham til en fin mann, kanskje en ny liten profet som Samuel.

¹⁴ Nå, her er to fine små gutter. Du store! Tre av dem, da? Vel, det er hele familien. Hva er navnet ditt? [Gutten sier, “Michael.”] Michael. Og ditt er? [Den andre gutten sier, “Paul.”] Paul. For noen fine navn! Og ditt? [Jenta sier, “Debbie.”] Debra. Det er virkelig fint. Michael, og Paul, og Debra. Og hva er etternavnet deres? [Faren sier, “Ellis.”] Ellis? [“Ja.”] Vel, det var en skikkelig fin liten familie, det skal være visst.

15 Dere vet, når jeg ser små krabater som det, tar det meg alltid tilbake til da jeg var en liten gutt. Og nå er det gamle ordtakket, vet dere, “De tramper på føttene dine nå, og hjertet ditt senere,” men jeg tror ikke det vil bli slik når vi innvier dem til Herren. Vi har et ansvar her, og Gud plasserte dette i din hånd. Han har gjort deg til en predikant. Jeg sa alltid om kvinnelige predikanter, vet dere, men enhver mor er en predikant; her er forsamlingen hennes, ser dere, å oppdra disse krabatene riktig, mens far jobber. Og du har et ansvar. Gud velsigne dere begge. Dere har en fin liten familie.

16 Vår Himmelske Far, vi kommer med lille Michael, ser ut til å være den førstefødte. Og vi legger hendene våre på ham, i innvielse, til Jesus Kristus. Hans familie bringer sine små fordi Du la dette i deres—deres omsorg, og de vet at de er utilstrekkelige, uten Din hjelp, så de bringer sin lille familie, for å innvie dem.

17 Nå gir jeg lille Michael her til Deg, for et liv i tjeneste, i Jesu Kristi Navn. På samme måte, legger vi hendene på lille Paul, og vi innvier livet hans til Jesus Kristus, for et liv i tjeneste til Guds ære. Og på lille Debra, vi legger hendene på henne, Far, i innvielse, til minne om Jesus Kristus, Som la Sine hender på små barn, sa, “La dem komme til Meg; hindre dem ikke.” Må denne lille jentas liv bli velsignet i Guds Rike.

18 Velsign faren og moren, og må de de leve, lange lykkelige liv, og se sine barn i tjeneste for Gud. Vi ber om denne velsignelsen til Guds ære, idet vi innvier dem i Jesu Kristi Navn. Amen.

Velsigne deg! Velsigne deg! Dere er en fin, liten familie. Ja.

19 For en... Vet dere hva jeg syns? Små jenter blir, er penere nå enn de var før da jeg var en liten gutt. Ja, sir. For noen store pene øyne! Hva er navnet hennes? [Moren sier, “Joanna.”—Red.] Joanna. Og etternavnet ditt er... [Faren sier, “Blair.”] Blair. Joanna Blair. Dere som ser bak der, er hun ikke en dukke? Ja, sir. Og hvordan har du det, Joanna, hmh? Liksom litt sjenert, Joanna, bare litt sjenert. En skjønn liten jente.

La oss bøye våre hoder.

20 Vår Himmelske Far, denne familien Blair har fått denne gaven av sin forening, denne lille Joanna. Og vi vet at dagene er onde, når satan er på alle kanter, for å omringe, spesielt disse små jentene. Og de vet at de er utilstrekkelige til—til å oppdra henne riktig. Og de ønsker henne oppdratt riktig, og til å være en tjener for Deg. Og de oppdrar denne lille jenta for å ære Deg. Og nå bringer de henne i innvielse, til Deg. Vi legger hendene våre på henne, i Jesu Kristi Navn, idet vi innvier lille Joanna Blair til Guds Rike, til Guds ære. Amen.

Velsigne deg, broder Blair. Herren være med deg.

21 God morgen, sir! [Faren sier, “Morn!”—Red.] For en fin gutt dette er! Hei, hvordan går det? Vel, du store, du ser bedre hvis du snur deg rundt *denne* veien. Ja, sir. Har et fint, pent, lite hode, og et ansikt som passer til det. Hmh? Hva er navnet hans? [“Daniel Mark.”] Daniel Mark. Og etternavnet ditt? [“Mark Kardum.”] Kardum. [“Kardum.”] Kardum, Daniel Mark Kardum.

22 Fra disse kanter, broder Kardum? [Broder Kardum sier, “Nå, byen Melkerk.”—Red.] Ja, sir. Hvor er du fra? [“Jeg er opprinnelig fra New York State.”] New York State, en yankee, ikke sant. [“Ja.”] Vel, det er en flott stat. Jeg har noen slektninger som bor der. Onkelen min bor i Plattsburgh. Åh, jeg har hatt mye moro i New York. Drar opp der for det neste møtet mitt, New York City, Stone Church der. Ja vel.

23 Nå, navnet hans er Mark, sier du? [Faren sier, “Daniel Mark.”—Red.] Daniel Mark, for en fin liten gutt!

La oss bøye våre hoder.

24 Herre Jesus, vi bringer lille Daniel Mark til Deg, i innvielse av hans liv. Det er blitt lagt i hendene til faren og moren, å oppdra dette lille barnet i Guds formaning. Og de vet at de er utilstrekkelige, så de bringer det til Deg, Herre, så Du kan velsigne dets liv. Og nå, og vi vet at tiden er ond, som vi lever i. Vi ser disse små krabatene, vi vet rett og slett ikke hva morgendagen bringer, men, hva enn det er, overlater vi dem i Din hånd. Vi legger hendene på denne lille gutten, og innvier livet hans til Deg, for et liv i tjeneste i Guds Rike, i Jesu Navn vi ber. Amen.

25 Gud velsigne deg, broder. Han er en fin gutt. Og velsigne deg, lille Mark.

Åh . . . dem inn, bring dem inn,
Bring dem inn fra syndens mark;
Åh, bring dem inn, bring dem inn,
Bring de små til Jesus.

Det er underfullt! Takk, søster.

26 Hvor mange var her søndag, ble bedt for sist søndag, føler resultatene og føler at dere er helbredet? Rekk opp deres hender, som ble bedt for. Åh, du store, se her, så og si alle sammen.

27 [Broder Neville sier, “Halleluja! Er ikke det underfullt! Pris Gud! Jeg har hørt om det, hele uken.—Red.] Ja, sir. Jeg har det, også. Jeg ønsker bare å sitte, og lytte, ser dere.

28 Ser dere, noe skjer, som jeg vil fortelle dere om senere. Så, nå, ser dere, det er—det er herlig og underfullt. Og hvis vi . . . Vi vil snakke om det, i et annet møte, vet dere, en gang. Det bare begynner å skje, og vi er så takknemlige for det.

29 Og jeg har vært nede i Kentucky, som jeg gjør hvert år, drar ned dit. Jeg var sammen med noen av vennene mine der nede. Og det er ikke bare for å jakte på ekorn, og dere vet det, ser dere.

30 Så vi har det bare fantastisk, og vi er takknemlige til Herren!

31 Jeg må dra nå, må dra hjem etter dette møtet. Og så, og vi . . . Så vil jeg være tilbake igjen, etter en stund, drar til New York for et møte. Og hvis vi får sjansen til å stoppe her borte en liten stund, ja, så vil vi—vil vi være glade for å ha et møte til her på tabernaklet.

32 Og så må jeg komme tilbake, drar til Shreveport. Og så drar vi hjem igjen, og tar sikte på å være her i ferien, om Herren vil, tar familien med tilbake. Og så—og så vil jeg . . .

33 Deretter kommer møtet mitt i Phoenix, i januar. Det er det årlige møtet der for Christian Business Men. Og rundt en uke eller ti dager før det, skal jeg prøve å—å leie den store . . . Jesus' Name folket; det pleide å være broder Garcia, og den—den spanske broderen der hadde et praktfullt, stort sted der. De har nettopp bygget det. Det har sitteplass til mange tusen mennesker, splitter nytt, og forsamlingen deres er veldig liten. De sa til meg at jeg kunne leie det når jeg ville. Istedenfor å bare ta en—en gjennomreise, bare rundt gjennom dalen, menighet til menighet, tror jeg at jeg bare vil samle det hele i ett stort fellesmøte, ser dere, og så ha det der.

34 Og så kan vi leie templet. Vi drar nå for å finne ut om vi kan det, og så ha Christian Business Men sitt stevne. Så, inntil utlandet blir ordnet opp i, vil vi prøve å fastsette møter sørover, for januar, og februar, og mars, gjennom sørlandet. Og så—så dra . . . for, hvis vi begynner nå og drar til Afrika . . . Ser dere, denne julen, for dem, er den fjerde juli. Ser dere, det er—det er regnfullt og ille, og du kan ikke komme inn der på den tiden, så den beste tiden å dra inn der er senere. Og så vil vi begynne, om vi kan, i Norge, og komme ned rundt verden, og arbeide inn til Afrika, for å ende opp der nede, om Herren vil.

35 Men be for oss nå. Og vi elsker dere, og dere vet det. Så vi forventer det overmåte rikelig, langt utover alt som vi kunne gjøre, eller i det hele tatt tro at Herren kunne gjøre.

36 Og vi tror, i kveld, at det vil bli et mektig helbredelsesmøte. Jeg tror det vil bli et . . . Jeg skal ikke tale mer enn en liten stund, for vi har nattverd i kveld. Og så etter tjue eller tretti minutter, så vil vi ha bønnekøen, og—og så rett etter det, vil vi ha—ha nattverden. Og dere er velkomne til å være sammen med oss; det vil glede oss. Vi har ikke en—en lukket nattverd. Det er til enhver troende, enhver troende.

37 Og før jeg leser Skriften, lurer jeg på om vi kan bøye våre hoder bare et øyeblikk. Jeg vil be min gode venn, broder Lee Vayle, om han kan lede oss i bønn, at Gud må velsigne Sitt Ord. Broder Vayle, vil du gjøre det for oss?

[Broder Lee Vayle ber nå—Red.] Amen. Gi det, Herre. Gi det, Herre. Gi det, Herre. Ja, Herre. Amen.

³⁸ Nå høytidelig, ærbødig nærmer vi oss Ordet. Nå ønsker jeg å lese, denne morgenen, fra 2. Mosebok det 12. kapitlet, og begynner med det 12. verset, det 12. og til og med det 13. verset. Og lytt nøye nå. Og så før nattverden i kveld, les det 12. kapitlet av—av 2. Mosebok, hele kapitlet; for bare det 11. verset her er forberedelsene for reisen, og nattverden før reisen. Og vi ønsker å nærme oss dette veldig ærbødig nå. Nå det 12. verset av det 12. kapitlet.

For jeg skal gå gjennom landet Egypt denne natt, og skal slå alle førstefødte i landet Egypt, både mennesker og dyr; og Jeg skal holde min dom over alle gudene i Egypt: Jeg er Herren.

Og blodet skal være et tegn for dere på huset der dere er: og når jeg ser blodet, skal Jeg gå forbi dere, og plagen skal ikke komme over dere og ødelegge dere, når Jeg slår landet Egypt.

³⁹ Må Herren velsigne Sitt Hellige Ord!

⁴⁰ Nå ønsker jeg å ta en tekst ut derfra, bare ett lite ord på fem bokstaver: *Tegn*. Tegn! Jeg ønsker å tale over ordet, eller underise denne søndagsskoletimen, over ordet et “tegn.” Bibelen sier her, “Og blodet skal være et tegn for dere.” Og vi ønsker å bruke ordet “tegn.”

⁴¹ Nå vi vet ikke; når jeg ser på klokken, og når det er på tide, vel, disse er...Jeg har mange, mange Skriftsteder skrevet ned her. Så ikke...Og vitende om at jeg ikke skal være sammen med dere på en stund. Og hvordan kan vi vite at dette ikke er den siste gangen noen av oss noen gang vil møtes, så la oss prøve å nærme oss Det like så ærbødig. Jeg vet det er hardt. Herren har gitt oss en fin morgen nå, også—også, for møtet, virkelig fin. Og la oss prøve å konsentrere oss nå om alt som—som vi snakker om, så at... dersom det er noe der inne som Herren ønsker at du skal vite, at det vil bli gitt til deg.

⁴² Og vi står ikke her bare for å bli sett. Vi kom aldri hit bare for at andre kunne se hva slags klær vi har på oss. Eller...Vi, vi kommer hit for én ting, slik som vår broder ba den bønne, “Vi er her for å høre Ordet, Ordet som kommer til oss.” Vi vil ha Det, for det er det eneste som vil bety noe for oss, noe som vil være solid, noe som vil—som vil hjelpe oss.

⁴³ Og vi er et døende folk. Alle mennesker er på vei mot Evigheten. Og så har vi denne tiden til å ta våre avgjørelser om hvilken vei vi vil styre mot. Og veien er foran oss; vi kan ta den siden vi ønsker å velge. Det er slik Han stilte Adam og Eva, og det er slik Han stiller oss.

44 Vi må huske, at uansett hva vi gjør, eller hvor vellykkede vi er, i livet, har vi fullstendig tapt alt uten Kristus. Så hvis Han, etter . . . Hvis Han er det eneste som er å se frem til, så ville vi være ytterst uforstandige mennesker å ikke ta imot Det, være, og—og sette pris på Det. Ikke bare ta imot Det, men du kommer til noe større enn det. Etter at du har fått Det, ikke ta Det og legg Det på hylla. Det må bli tatt i bruk.

45 Slik som å gå til legen for å få medisin, og så sette den på hylla. Hvis du går for å hente medisinen, så ta medisinen. Hvis det er en sykdom som plager deg, og dette legemiddelet skal hjelpe deg, så ta det han gir deg; og akkurat slik han sier at du skal gjøre det, for noen ganger gjør bare noen få minutter stor forskjell på den måten du gjennomfører det på. Og hvor vi vet . . .

46 Men i dette tilfellet, i dag, kan bare ett øyeblikk av din avgjørelse avgjøre ditt Evige bestemmelsessted. Ta Det akkurat slik Han gir Det til deg.

Et tegn, "Blodet skal være et tegn for dere."

47 Nå hva er, først, et tegn? Det er et ord som er mye brukt iblant oss engelsktalende mennesker, spesielt her i Amerika. Et tegn er et . . . Egentlig, sier ordboken at et tegn er et symbol, det er et symbol på en avgift, pris som er betalt, ser dere; at avgiften, eller prisen, en innkrevet pris er blitt betalt.

48 Slik som en billett på en jernbane eller en billett på en busslinje. Du går inn og kjøper din—din billett, og så gir de deg et tegn, og det tegnet kan ikke bli brukt på noe annet enn den jernbanelinjen. Og det er et tegn, for jernbane-selskapet, at du har betalt billetten din. Det er et tegn, og du kan ikke bruke det til noe annet. Det fungerer ikke på noen annen linje. Det fungerer bare på den linjen alene. Og det er et—det er et tegn.

49 Nå, her nede, som vi snakker om, hvor vi begynner, er Gud som sier til Israel, "Lammets blod er et tegn for dere." Israels lam, slaktet, var tegnet Jehova krevde. Det må være blodet. Gud lagde et tegn og ga det til Israel. Og intet annet tegn vil fungere, ser dere, det kan ikke bli anerkjent.

50 For verden, er Det en masse dårskap. Men, for Gud, er Det den eneste veien. Det eneste som Han krever er det Tegnet. Det må være der. Og du kan ikke ha Tegnet før billetten er betalt, da er du en eier av Tegnet som gir deg privilegiet til fri adgang. "Jeg ser Blodet, vil Jeg gå forbi dere." For en tid, som, for et privilegium, å vite at du bærer, Adgangstegnet, inni deg. "Når Jeg ser Blodet, vil Jeg gå forbi dere." Det er det eneste Han vil anerkjenne. Det er ikke noe annet som kan ta Dets plass; ingen erstatning, ingen denominasjon, ikke noe annet. Det behøves Det. Gud sier, "Det alene vil Jeg se."

51 Uansett hvor rettferdige de var, hvor gode de var, hvor mye utdannelse de hadde, hvordan de kledde seg, var tegnet

det eneste. “Når Jeg ser tegnet, vil Jeg gå forbi dere.” Blodet var et tegn på at Jehovas krav hadde blitt oppfylt, at det hadde blitt gjort. Blodet stod for tegnet. Blodet var tegnet. Skjønner? Livet som . . .

⁵² Gud hadde sagt at, “Den dagen dere spiser av det, den dagen dør dere.” Og det hadde blitt tatt et stedfortredende liv istedenfor livet til den troende. Gud, i nåde, godtok en erstatning istedenfor livet til den tilskitnede personen. Når Hans barn hadde tilskitnet seg med synd, ved å tvile på Ordet, så lagde Gud, rik på nåde, en erstatning; og, det var, noe måtte dø i dets sted. Ikke noe annet kunne fungere.

⁵³ Det var derfor Kains epler og ferskner, og så videre, ikke fungerte. Det måtte være et liv som hadde blod i seg, og livet var gått ut fra offeret, og nå var blodet et tegn på at Guds ordre hadde blitt utført. Nå, hva krevde Gud? Livet; og blodet viste at et liv måtte ha gått ut. Så blodet var tegnet på at livet hadde blitt gitt, at noe hadde dødd, Guds krav; at et liv hadde blitt gitt, og blodet hadde blitt utgytt. Og blodet stod for tegnet, at livet var gått ut. Livet til dyret som Gud hadde befalt skulle bli tatt, var blodet stod for tegnet. Skjønner?

⁵⁴ Den—den—den troende tilbederen identifiserte seg med sitt offer, ved tegnet. Jeg ønsker ikke å dvele for lenge ved disse små situatene, men, man kunne holdt hele møtet på ett av dem, men jeg ønsker å stoppe her et øyeblikk for å utdype det. Den—den—den troende måtte identifisere seg med sitt offer. Skjønner? Hvis det bare var et offer og—og gjort i stand et eller annet sted der ute, han hadde gitt; men han måtte identifisere seg i det. Oppriktig talt, han måtte legge hendene sine på det, først, for å identifisere seg med sitt offer. Og så ble blodet plassert der hvor han kunne stå under blodet. Blodet måtte være over ham. Og det var et tegn på at han hadde identifisert seg, skyldig, og hadde bevist at en uskyldig stedfortreder hadde tatt hans plass.

⁵⁵ For et vakkert bilde! Åh, en forløst! Ser dere, rettferdigheten hadde blitt etterkommet, og kravet til Guds hellige rettferdighet hadde blitt etterkommet. Og Gud sa, “Nå vil jeg kreve ditt liv,” og så, når livet hadde syndet. Da tok en uskyldig stedfortreder dets plass. Og det var et blod-dyr; ikke eple, fersken. Det burde absolutt gjøre slangens sæd så opplagt for alle, at det var blod. Og dette blodet, som ikke kunne komme ut av frukt, kom ut fra en uskyldig stedfortreder. Og livet hadde gått ut, også—også, i hans sted, og blodet var et symbol på at dyret hadde dødd og blodet var gått ut.

⁵⁶ Og tilbederen som påførte blodet over seg selv, viste at han identifiserte seg med forløsningen, fordi han har identifisert seg med . . . ved offeret, satt seg i forbindelse med offeret, og blodet stod for tegnet.

57 Hvor—hvor underfullt! For et bilde det er! Det er et fullkomment bilde på Kristus, helt nøyaktig, den troende i dag står under det utgytte Blod, identifisert med Offeret. Så fullkomment som—som det kan få blitt! Og hvordan Kristus, som ikke—ikke er et dyr...Ser dere, dyret døde, men det var...

58 Det mest uskyldige vi har, antar jeg, er, dyret, lammet. Da Gud ville identifisere Jesus Kristus, identifiserte Han Ham med et Lam. Og da Han ønsket å identifisere Seg Selv, identifiserte Han Seg Selv med en fugl, en Due. Og duen er det uskyldigste og reneste av alt fuglelivet, og lammet er det uskyldigste og reneste av alt dyrelivet. Så dere ser da...

59 Jesus ble døpt av Johannes, og Bibelen sier, "Og—og han så Guds Ånd, som en due, komme ned over Ham." Derfor hvis det hadde vært en... Hvis det hadde vært en ulv, eller hvis det hadde vært et hvilket som helst annet dyr, kunne naturen til duen ikke ha passet sammen med naturen til ulven, heller ikke kunne naturen til duen passet sammen med noe annet dyr enn lammet. Og da de to naturene kom sammen, kunne de komme overens med hverandre.

60 Ser dere nå forutbestemmelsen? Det var et lam da det kom dit. Skjønner? Skjønner? Det... Det var et lam da det—da det ble brakt frem. Det var et lam. Det var født et lam. Det vokste opp som, et lam. Skjønner?

61 Og, derfor, er det den eneste slaget med en riktig Ånd som kan ta imot Ordet, som kan ta imot Kristus. Resten av dem vil prøve, de prøvde å få tak i Den, og plassere Guds Ånd over en ulv, ser dere, forarget, ondskapsfull, simpel. Den vil ikke bli der. Den Hellige Ånd bare flyr rett vekk. Den vil ikke gjøre det.

62 Hva om Duen hadde kommet ned, og, istedenfor at Det var et Lam, ville det vært et annet dyr? Den ville raskt ha flydd avsted og dratt tilbake. Skjønner? Men da Han fant den naturen som Han kunne smelte sammen med, ble Den bare Ett.

63 Og deretter ledet Duen Lammet, og, legg merke til, Den ledet Lammet til slakteren. Nå, Lammet var lydig mot Duen. Skjønner? Uansett hvor Den ledet Det, var Det villig til å gå.

64 Jeg undrer, i dag, når Gud leder oss til et—et liv med total overgivelse og tjeneste for Ham, undrer jeg på om ikke vår ånd da noen ganger gjør opprør, viser på en måte at, undrer på om vi er lam? Skjønner? Skjønner? Et lam er lydig.

65 Et lam er selvoppofrende. Det—det tar—det tar ikke, gjør krav på sitt eget. Kan legge det rett ned og klippe ullen av det. Det er det eneste det har. Det sier aldri—aldri noe på det; bare ofrer alt det har. Det er et lam. Det gir alt til dets... gir alt bort, seg selv og alt det er.

⁶⁶ Og det er slik en virkelig kristen er, hvis de er... selvoppofrer seg selv, bryr seg ikke noe om denne verden, men gir alt de har til Gud. Skjønner?

⁶⁷ Og nå var dette det fullkomne Lammet, Kristus var det. Og så gjennom utgytelsen av dette lammet, det naturlige lammet i Egypt, ble blodet påført, og, da det ble det, stod det for et tegn, da hva ville Blodet til dette Lammet stå for? Skjønner? Tegnet på at vi er døde til oss selv og identifiserer oss med vårt Offer. Skjønner? Så, blir Lammet og—og Blodet og personen identifisert med hverandre, Offeret og den troende. Ser dere, du identifiserer deg i ditt liv, ved ditt Offer. Det gjør deg til hva du er.

⁶⁸ Så blodet var et tegn, eller en identifikasjon. Blodet identifiserte at tilbederen hadde slaktet lammet, og tatt imot lammet, og anvendte tegnet for seg selv, at han ikke skammet seg. Han brydde seg ikke om hvem som så det. Han ønsket at alle skulle se det, og det var plassert i en slik posisjon at alle som gikk forbi kunne se tegnet.

⁶⁹ Ser dere, mange mennesker ønsker å være kristne, og de—de—de liker å gjøre det i smug så ingen får—får vite at de er kristne. Eller, kameratene de henger sammen med, noen av dem tenker, “Vel, nå, hør her, jeg—jeg—jeg ønsker å være en kristen, men jeg vil ikke at *Den-og-den* skal få vite det.” Skjønner? Vel, nå, ser dere, det er ikke kristendom.

⁷⁰ Kristendom må fremviser sitt Tegn, ser dere, offentlig, i det offentlige livet, på kontoret, på gaten, når problemene er der, hva som helst, i menigheten, overalt ellers. Blodet er Tegnet, og Tegnet må anvendes, ser dere, ellers (er det ikke) er ikke pakten engang virksom.

⁷¹ Blodet var et tegn, eller en identifikasjon, som identifiserte at denne personen hadde blitt forløst. Nå, vel, legg merke til, de hadde, de ble forløst før det i det hele tatt var noe som hadde skjedd. Ved tro påførte de blodet. Ser dere, før det faktisk skjedde, ble blodet påført ved tro, trodde at det kom til å skje. Skjønner? Før Guds vrede gikk gjennom landet, måtte blodet bli påført, først. Det var for sent etter at vreden hadde falt.

⁷² Nå har vi en lekse der som vi virkelig kunne, kanskje få deg til å tenke på, bare et øyeblikk. Hør her, *før* det skjer, for det kommer en tid da du ikke vil ha mulighet til anvende noe Blod.

⁷³ Lammet ble drept om kvelden, etter at det var oppbevart i fjorten dager. Og så ble lammet drept og blodet ble påført om kvelden. Får dere tak i det? Tegnet ble ikke til før om kvelden.

⁷⁴ Og dette er kveldstiden i tidsalderen som vi lever i. Dette er kveldstiden for—for Menigheten. Dette er kveldstiden for meg. Dette er kveldstiden for mitt Budskap. Jeg er i ferd med å dø. Jeg reiser. Jeg forsvinner ut, i kveldstiden av Evangeliet. Og vi har kommet opp gjennom rettferdiggjørelse, og så videre, men dette er tiden da Tegnet må anvendes. Jeg fortalte dere

forrige søndag at jeg hadde noe jeg ville snakke med dere om; det er dette. Tiden da du—du rett og slett ikke kan leke med Det. Det må bli gjort. Hvis det noen gang skal bli gjort, må det bli gjort nå. Fordi, vi kan se at vreden nesten er klar for å gå igjennom landet, og alt som ikke er under Tegnet vil forgå. Blodet, identifiserer deg. Legg merke til det.

⁷⁵ For, dyrelivet kunne ikke komme tilbake på mennesket. Når blodet ble utgytt, gikk livet ut, selvfølgelig, fordi det var en enhet. Og da livets blod var gått ut fra det, siden livet skiller seg fra blodet. . . Nå, blodet er bærer av livet, men livet er noe annet enn blodet, men livet er i blodet. Og dyrelivet kunne ikke komme tilbake på tilbederen. Når han utgytte dette blodet fra lammet, måtte han anvende blodets kjemiske element, fordi livet var gått ut og kunne ikke komme tilbake.

⁷⁶ Fordi, det kunne ikke komme på et menneske, fordi dyrelivet ikke har en sjel. Dyret vet ikke at det er nakent, og det—det bare. . . Han forstår ikke synd. Det kjenner ikke til det, så derfor er det et levende vesen men ikke en levende sjel. Derfor, kunne ikke dyrelivet komme tilbake på et menneskeliv, fordi det ikke hadde en sjel i det livet. Nå, det er et liv, et blod; et liv, og en sjel i livet; sjelen er livets natur. Derfor, hadde det ikke noen bestemt natur, det var et dyr, derfor stod blodet for et tegn på at livet hadde blitt gitt.

⁷⁷ Men på dette herlige stedet, under denne pakten, er det en forskjell mellom Blodet og Livet. Tegnet for den troende i dag er den Hellige Ånd; ikke blodet, en kjemi, men Det er den Hellige Guds Ånd. Det er Tegnet som Gud krever av Menigheten i dag. Gud må se dette Tegnet. Han må se Det i hver enkelt av oss.

⁷⁸ Derfor, idet kveldsskyggene kommer til syne, og vreden er klar til å bli utøst fra det Høye, over de ugudelige nasjonene, og over de ugudelige vantro, over de—de som er kristne i navnet og ikke i gavnet, over disse tingene! Og jeg—jeg har prøvd å åpne meg og leve rett iblant det, for å se hvor det stod, før jeg sa disse tingene. Nå lever vi i skyggene, og vreden er klar til å ramme, og Gud krever et Tegn på at du selv har tatt imot Hans Tegn, den Hellige Ånd. Det er den eneste måten, og det eneste tegnet som Gud noen gang vil gå forbi, fordi Det er bokstavelig talt Livet til Jesus Kristus som har kommet tilbake i den troende.

⁷⁹ Dyrelivet kunne ikke komme tilbake, derfor måtte blod bli plassert på døren, på overkarmen og på stolpene på døren; slik at enhver forbigående, hele offentligheten, alle som kom forbi huset, visste at det var et—et tegn på den døren, av blod, at et liv hadde dødd ved den døren. Amen!

⁸⁰ Det er slik det må være med enhver troende i dag, fyllt med den Hellige Ånd; et Tegn på at det utgytte Lammets Blod,

Livet som var i Lammet, har vendt tilbake og er offentlig forseglet der inne, slik at alle som går forbi, og snakker med deg, har noen slags forbindelse med deg, ser at Blodet anvendes, og Livets Tegn som var i Blodet er over deg. Du er trygk for vreden. Det alene; ikke medlemskap. Nei, sir!

⁸¹ Dyrelivet kunne ikke komme på den troende, fordi det var et dyr, og det vitnet bare om en samvittighet, og viste at det ville komme et fullkomment Offer.

⁸² Og, nå, hvordan kunne det være et mer fullkomment Offer enn at Gud Selv ble Forsoningen, Selv? Da Gud ble kjød, i Sitt Eget skapende Blod, at det . . . eneste måten for at et Guds Liv noen gang kunne komme tilbake.

⁸³ Fordi, alle vi ble født ved sex, og derfor er livet som er der inne av verden, og det livet vil ikke bestå. Det er tingen som allerede er dømt og fordømt. Du kan ikke lappe det sammen. Det er ingen måte å lappe det sammen på. Det er ingen måte å—å glatte det ut på. Det er ingen måte å gjøre det bedre på. Det må dø! Det er det eneste kravet som er. Det må dø.

⁸⁴ Og Stedfortrederen, et Jesu Kristi Liv, må komme inn i deg, som er den Hellige Ånd, Guds Tegn; at du har tatt imot Blodet til Hans Sønn, Jesus Kristus.

⁸⁵ Derfor, på Wesleys tid eller . . . Luthers tid, ble det tenkt, “å tro.” På Wesleys tid, “Blodets egenart.” Men dette er den siste tid, der Tegnet er krevd. Og det utgjør, til sammen, hele enheten for Bortrykkelsen. Ser dere det? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.]

⁸⁶ Vann, blod, og ånd kommer når en mor føder en baby. Det første som går, en normal fødsel, er vannet, det andre er blodet, og det neste er livet.

⁸⁷ Det kom fra legemet til vår Herre Jesus Kristus: vann, Blod, og Liv. Og hele Menigheten, Bruden, sammen, har blitt satt sammen gjennom rettfærdiggjørelse, helliggjørelse, og dåpen i den Hellige Ånd, som er Tegnet.

⁸⁸ Som Hebreerne 11 sier, “Alle disse som streifet omkring i saueskinn og geiteskinn, og led nød, og alle disse tingene som de gjorde, ville de likevel ikke nå fullendelsen uten oss.”

⁸⁹ Og Menigheten i denne tid, som har tatt imot Tegnet, ved dåpen i den Hellige Ånd, på at Blodet har blitt utgytt og at den Hellige Ånd er over Menigheten; uten oss, altså, kan de ikke oppstå. Men de er avhengige av oss, for Gud lovet Han ville ha Det, og noen kommer til å være der. Jeg vet ikke hvem det vil være, men noen vil ta imot Det. Den eneste tingen jeg er ansvarlig for, er å forkynne Det. Det er Guds sak å se etter den forutbestemte sæden. Det kommer til å være der, da. Fordi, de kommer til å være der, hver enkelt av dem, den ene med den andre; vannets tidsalder, Blodets tidsalder, og nå Tegnets tidsalder av den Hellige Ånd.

⁹⁰ Og, husk, Israel kom gjennom mange ting, men det var kveldstid da tegnet ble krevd; ikke på morgenen, ikke i forberedelsene, de fjorten dagene som lammet ble oppbevart. Israel visste at noe skulle komme.

⁹¹ På samme måte visste Luther det, på samme måte visste Wesley det, på samme måte visste Finney, Knox, Calvin det. Her er Det! De visste det ville komme en tid da Ildstøtten ville vende tilbake til Menigheten. De visste det ville komme en tid da disse tingene ville skje, men de fikk ikke oppleve det, men de så frem imot det.

⁹² Israel visste at noe ville komme, men det var i kveldstiden at lammets blod, tegnet, ble plassert på døren. Selv om, lammet allerede var ført opp.

⁹³ Det har vært Lammet hele veien gjennom. Det var Lammet på Luthers tid, det var Lammet—Lammet på Wesleys tid, men nå er det Tegnets tid da hvert hus må være dekket av Tegnet. Hvert Guds hus må være dekket av Tegnet. Alle som er på innsiden av det må være dekket av Tegnet. Og Guds Hus er Jesu Kristi Legeme, og ved én Ånd er vi alle døpt inn i dette Tegnet og blitt en del av Det, som, Gud sa, “Når Jeg ser dette Tegnet fremvist, vil Jeg gå forbi dere.” For en tid vi lever i nå! Åh!

⁹⁴ Blodet identifiserte, identifiserte den troende, fordi livet som hadde gått ut, kunne ikke komme tilbake, så han måtte ha en—en kjemisk sammensetning. Han måtte ha likesom en maling, blodet, en kjemi som viste at livet gikk ut fra det.

⁹⁵ Nå er nettopp Ånden Selv Tegnet. Den Hellige Ånd Selv er Tegnet, ikke Blodet. Blodet ble utgytt på Golgata, det er sant. Men Blodet, så langt det er, gikk tilbake til bestanddelene som det kom fra, fra maten som Han levde av. Men, ser dere, på innsiden av den Blodcellen var et Liv som hadde fått Blodcellen til å begynne å bevege seg. Hvis det var... Den kjemiske sammensetningen hadde ikke noe Liv i seg, selv, og derfor kunne det ikke bevege seg. Men da Livet kom inn i blodets kjemi, formet Det en celle. Det formet Sin Egen celle, deretter celle etter celle, så ble det en Mann. Og den Mannen var Gud, Immanuel, i kjød. Men da det Livet vendte tilbake, forenet kjemien seg med det, men Tegnet er den Hellige Ånd over Menigheten, slik at de ser Kristus.

⁹⁶ Det må være slik, fordi en kvinne og hennes ektemann blir ett. De blir ett. Og på samme måte blir Bruden og Kristus Ett. Brudens tjeneste, og Kristi tjeneste, er den samme. Og husk, “Denne første avhandlingen har jeg skrevet, Teofilus, til deg, om det Jesus begynte å gjøre og fortsetter med å gjøre.” Hans død stoppet Ham ikke. Nei, sir! Han vendte tilbake. Ikke en tredje person, men den samme Personen vendte tilbake igjen i form av den Hellige Ånd,

og for å fortsette arbeidet videre; og fortsetter videre, sier Apostlenes Gjæringer. “Jesus Kristus den samme i går, i dag, og for evig.” Det er Tegnet. Det er tegnet.

⁹⁷ Da Peter og Johannes gikk gjennom tempeldøren Den fagre, lå det en mann der som hadde vært krøpling, lam fra mors liv av, og han sa, “Sølv og gull har jeg ikke; men det jeg har, gir jeg deg. I Jesu Kristi, nasareerens Navn, stå opp og gå.” Skjønner? Og de snakket med dem, og skjønnte at de var utdannede og ulærde menn, men de la merke til at de hadde vært sammen med Jesus. Ser dere, Tegnet var der, fullt synlig. Ser dere, “Det jeg har!” Så en stakkars, fallen broder som lå der, forkrøplet og vansiret, og alt. Og det samme Livet som var i Kristus var i dem, “Det jeg har!”

⁹⁸ “I Mitt Navn skal dere kaste ut djevler.” Ikke, “Jeg vil.” “Dere vil!” “Om dere sier til dette fjell!” Ikke, “Om Jeg sier.” “Om dere sier til dette fjell!”

⁹⁹ Åh, broder, tiden for at Tegnet skal fremvises er for hånden. Vi kan se det. Vi vet at vi er nær enden nå. Vi har lagt frem alle slags budskap, for å vise tegn og undre, og nå kommer vi her tilbake til hva Menigheten er nødt til å gjøre. Tegnet er nødt til å anvendes. “Når Jeg ser blodet, vil Jeg gå forbi dere.” Ikke noe annet ville fungere. Det måtte være Blodet. Nå, den Hellige Ånd er vårt Tegn, fra Gud.

¹⁰⁰ Slik som en stor teolog, en—en lærd, en baptist-broder, fin mann, fin karakter, da han kom til meg en gang, og han sa, “Broder Branham,” sa han, “du snakker om denne Hellige Ånd,” han sa, “vel, det er ikke noe nytt.” Sa, “Vi har undervist om Den gjennom alle tider.” Og jeg—jeg sa, vel, jeg vil . . . Han sa, “Vi tok imot den Hellige Ånd.”

¹⁰¹ Jeg sa, “Når tok du imot Den?”

¹⁰² Han sa, “Da jeg trodde.” For, jeg visste det var baptist-teologi, at du, når du tror, så får du den Hellige Ånd.

¹⁰³ Jeg sa, “Så sa Paulus, i Apostlenes Gjæringer 19, til en flokk, en gruppe baptister, hvor også en baptist-predikant som hadde vært en av Johannes’ omvendte, beviste ved Bibelen at Jesus var Kristus.”

¹⁰⁴ “Da han gikk gjennom de øvre distrikter i Efesus, finner han noen disipler, og han sa til dem, ‘Har dere fått den Hellige Ånd etter at dere kom til troen?’ De sa, ‘Vi visste ikke om at det var noen Hellig Ånd.’” Deretter spurte han hvordan de var døpt. Og de hadde ikke blitt døpt i Jesu Kristi Navn, Offerlammet. De hadde ikke identifisert seg med Ham, i det hele tatt. De bare trodde det; slik som medisinen som stod der, og ikke hadde tatt den. Paulus befalte dem å bli døpt på nytt, i Jesu Kristi Navn.

¹⁰⁵ Og da han gjorde dette, så kom Tegnet over dem. De ble identifisert ved den Hellige Ånds gjerninger og tegn, som talte i tunger gjennom dem, og profeterte, og opphøyde Gud. De identifiserte seg da—da med sitt Offer.

¹⁰⁶ Og den Hellige Ånd er vår identifisering. Det er det som identifiserer oss som kristne. Ikke vårt medlemskap i menigheter, ikke vår forståelse av Bibelen, ikke hvor mye du vet om Bibelen. Det er hvor mye du vet om Forfatteren, ser dere, hvor mye Forfatteren lever i deg. Det er ditt—det er ditt selv borte. Du er ikke mer. Du anser deg selv død, og Tegnet er det som lever i deg. Og Det er ikke ditt liv; Det er Ham.

¹⁰⁷ Paulus sa, “Livet som jeg nå lever.” Han levde et annerledes liv enn det han en gang gjorde. “Er ikke meg, men Kristus lever i meg.” Der er det identifiserte Tegnet som Gud krevde. Identifisert med vår . . . Identifisering med vårt Offer, Livet til vår Frelser i oss, den Hellige Ånd.

¹⁰⁸ Åh, for et—for et sikkert Tegn! Det kan ikke være noe mer Tegn. Åh, du store, om du bare kunne få tak i tanken bak det. Hvis jeg hadde makten denne morgenen, med ord, til å uttrykke og legge det ned i sjelen din som er på innsiden; ikke ørene dine, men sjelen din, og du—du kunne se garantien i Det. Det—det tar, Det gjør deg så avslappet.

¹⁰⁹ Hva om du var, hadde begått en forbrytelse, og du skulle bli stilt for retten i en føderal domstol. Og du vet, at om de fant deg skyldig, at du kom til å dø, du skulle til en elektrisk stol, eller gasskammeret, eller hva enn slags offentlig henrettelse de skulle ha for deg, kanskje hengt, eller noe, lynsjet, hva enn straffen var. Og du vet at du hadde . . . Du var skyldig. Du vet du var skyldig, og du må dø om du ikke får tak i en advokat som kan representere deg, som kan få deg ut av det. Og nå ville du ønsket den beste advokaten som du kunne få.

¹¹⁰ Og så om du fikk tak i en advokat som var en god, dreven advokat, ville du føle at saken din var litt . . . du kunne slippe av litt, fordi du hadde en advokat. Men fortsatt ville det være et spørsmål om denne advokaten kunne forandre dommerens oppfatning, eller forandre juryen; om denne advokaten, med sin skarpsindige tale og kjennskap til lovene, kunne forandre det, og kunne tale din sak og bevise at—at du burde leve. Men allikevel, med all sin—sin store autoritet og den flotte talen som han kunne holde, og inntrykket han kunne gjøre på juryen eller på dommeren, ville du—ville du—du . . . Kanskje det kunne få deg til å slippe av noen få minutter, men fortsatt ville det være et spørsmål i ditt sinn, “Vil han klare det?”

¹¹¹ Men i dette tilfellet, blir Dommeren Selv vår Advokat. Gud ble menneske. Det var ingen advokat som kunne gjøre det. Vi kunne ikke finne en. Moses, og Loven, profetene, ingenting kunne gjøre det. Så Dommeren ble både Jury, Advokat, og

Dommer, Selv; og tok Sin Lovs rettferdighet i Sine Egne hender, og betalte prisen for det, Selv. Hvor mye mer trygge kunne vi bli? Og sendte Sitt Eget Liv tilbake over oss, som et vitne på at Han har tatt imot det. Hvor sikkert!

¹¹² “Ja, om jeg enn vandrer i dødsskyggens dal, frykter jeg intet ondt, for Du er med meg.”

¹¹³ Når Han blir både Dommer, Jury, og—og Advokat, førte Han vår sak. Vi, funnet skyldige ved Hans Egen Lov; og Han kom og tok den skyldige personens plass, som var i helligdommen. Han tok hans synd. Han tok den på Seg Selv, og døde, og betalte prisen, og utgytte Sitt Blod, og ga tilbake Sitt Eget Tegn, Sitt Eget Liv.

¹¹⁴ Ja, vi er fullkomne. Saken er henlagt. Det er ikke noe mer synd for den troende. Å Gud, ha nåde, om folket ikke kan se det, at det ikke er noen mer sak. “Den som hører Mine Ord og tror på Ham som sendte Meg, har Evig Liv, og skal ikke komme for Dommen, men har gått over fra døden til Livet.” Der er saken. Saken henlagt! Ikke noen mer sak der. Amen! Så trygg, trygg med Tegnet påført, når døden begynner å slå mot døren der ute, har den ingen kontroll. Skjønner? Ja.

¹¹⁵ Tegnet er anvendt. Bare Tegnet er anerkjent nå. Ser dere, Han gjorde det slik at Tegnet kunne komme. Tegnet var Guds Liv.

¹¹⁶ Og da Gud skapte det første mennesket, skapte Han Seg en sønn. Og sønnen var så fordervet at han lyttet til sin kone istedenfor på Gud, og kvinnen lyttet til djevelen istedenfor sin mann, og, da det skjedde, fordervet det dem begge slik, at det brakte en forgiftning. Og Han visste, at når de gjorde det, ville de bringe barn til verden. Frukten midt i treet skulle ikke røres, og, så, da det skjedde, brakte de denne synden over seg selv. Og derfor var hele menneskeheten, som ble født, i synd. Der, ingen måte å komme ut på.

¹¹⁷ Og så kom Gud ned. Det var bare én måte å få ham tilbake på; det var å la Han få tilbake en sønn igjen. Og hvordan kan Han gjøre det, når Hans Egen Lov stod der og sa han var “fordømt”? Derfor ble Faderen Selv en av oss. Det er det ekte Lammet. Det var Hans hensikt som Han hadde i tankene.

¹¹⁸ Det var grunnen til at Lammet var så identifisert i Edens Hage, vitende om at Lammet og Duen ville møtes en gang, når Lammet og Duen ville være sammen. Det var da Han visste, gjennom det, kan vi alle være sammen. Og Han var villig til å gjøre et slikt offer, nå, slik at Tegnet kunne bli anvendt, slik at vi ikke lenger er utlendinger, vi er ikke lenger fremmede, men vi er sønner og døtre av Gud. Både Adam og Eva, kvinnen og mannen, forenet sammen, er sønner og døtre av Gud, i Kristus Jesus, ved Hans store offer.

119 Og, så, slik at det ikke skal være noen misforståelse! Dette livets sæd som må bli plantet i jorden, av denne kroppen som er en—en forgjengelig sæd; og livet, hvis det er et fordervet liv i sæden, forgår det med sæden. Men Han la Evig Liv inn i den og identifiserte den som Sin Egen, slik at Han ville reise den opp igjen i oppstandelsen, og ingenting ville gå fortaapt. Forstår dere hva jeg mener? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.]

120 Der er det, den kan ikke forgå nå. Livet ligger over den. Det er et Tegn, ligger over den lille kroppen, ligger over sjelen til den personen. Det er et Tegn over der, den Hellige Ånd, på at den tilhører Gud. Den er Hans. “Når Jeg ser Tegnet, vil Jeg gå forbi dere.” Et sikkert Tegn, den Hellige Ånd er vårt Tegn. Derfor, når du tar imot den Hellige Ånd, har du gått fra døden til Livet. Det er alt, fordi Livet er i deg. Du kan ikke lenger forgå.

121 Bibelen sier, “Den som er født av Gud synder ikke, for han kan ikke synde, for Guds Sæd,” amen, “Guds Sæd blir i ham.” Og hvordan kan han synde når den syndfrie Gud er i ham? Når han er i en syndfri Gud, hvordan kan han synde? Uansett hva han har gjort, har Blodet dekket ham. Skjønner? Han er en ny skapning nå. Hans begjær og ambisjoner er av Himmelen, fordi han er forandret fra et ugress til en hvete. Hans begjær er ikke det samme som det en gang var, og han fremviser det.

122 Du sier, “Åh, jeg tror Det.” Og synder fortsatt? Nei! Du er forført. Skjønner? Det kan ikke fremvise noe annet enn Tegnet.

123 Israel fikk ordre om å holde seg under blodet inntil marsj-ordrer kom. “Ikke gå på utsiden av det!” Med én gang de kom under tegnet, ble de forseglet der inne. “Ikke forlat det!” De holdt seg rett der inntil det var midnatt og trompetene blåste. Og da trompetene blåste, de gamle bukkehornene begynte å blåse, marsjerte hver enkelt ut med forsyningen sin, på vei til det lovede land.

124 Det samme gjør en mann eller kvinne som er fylt med den Hellige Ånd, han er forseglet bort, og trygg for all skade og fare. Hele hans liv fremviser hva han er, hvor enn han går, hva enn slags forretninger han gjør, hvem enn han snakker med. Når han kommer i kontakt med kvinner, når han kommer i kontakt med kollegaer, når han kommer i kontakt med alt, ligger Tegnet der. Amen! Når det kommer til døden, “Jeg frykter intet ondt, for Du er med meg,” Tegnet ligger her. Når det kommer til oppstandelsen, vil han være der, for Gud vil reise ham opp på den siste dag. Jesus sa så! “Når Jeg ser Blodet, Tegnet, vil Jeg gå forbi dere.” Åh!

125 Husk, hvis tegnet ikke ble fremvist, ble til og med pakten opphevet. Det er riktig. Pakten ble opphevet. Det var ingen—det var ingen pakt så lenge ikke tegnet var der. Tegnet

stod for pakten. Gud gjorde en pakt med dem, ja, sir, men tegnet måtte være der. Den var ikke gyldig, pakten var ikke det, før tegnet var der.

¹²⁶ Det var kanskje mange jøder som kunne si, “Kom her! Jeg har ikke noe blod over døren min, men jeg vil vise deg noe, jeg er en omskåret jøde. Jeg er omskåret.” Det betydde ikke mer enn *dét*. [Broder Branham knipser i fingeren—Red.] “Når Jeg ser blodet! Når Jeg ser tegnet!”

¹²⁷ Du kan si, “Jeg er baptist, presbyterianer, metodist,” eller hva enn du vil være.

Men, “Når Jeg ser Tegnet!”

¹²⁸ Du sier, “Jeg er en troende. Min mor var medlem av denne menigheten. Min pappa var medlem av denne menigheten. Jeg har vært medlem der fra barnsben av.” Det betyr ikke mer enn *dét*. [Broder Branham knipser i fingeren.—Red.] “Jeg lyver, stjeler ikke. Jeg gjør ikke *dette*. Jeg. . .” Det betyr ikke mer enn *dét*. [Broder Branham knipser i fingeren.] “Jeg tilhører Branham Tabernacle. Jeg gjør *dette*, *det* eller *hint*. Jeg tror hele Ordet.”

¹²⁹ Jødene kunne si, “Jeg tror Jehova!” Han ville ha lyttet til Budskapet for tiden, om han gjorde det. Ja visst.

De hadde hatt en mengde budskap, men Dette var Budskapet for tiden. Skjønner? Jeg tror Budskapet for tiden. Ja. Blodet ble anvendt i kveldstiden.

De kunne ha sagt, “Jeg, jeg er en jøde.”

¹³⁰ Folk sier i dag, “Jeg er en kristen. Jeg kan vise deg mitt lange medlemskap. Jeg vil du skal si meg hvor jeg noen gang stjal noe, noen gang var i rettssaker. Vis meg hvor jeg noen gang var utro. Jeg har ikke gjort alle disse tingene, eller noe lignende. Vis meg ett sted.” Det betyr ikke det minste nå. Nei, nei. Ser dere, uansett hvor mye pakt han var, er pakten ugyldig. Den er virkningsløs.

Du sier, “Vel, jeg er en Bibelstudent.”

¹³¹ Jeg bryr meg ikke om hva du er. Uten den pakten, er Guds vrede over deg. Skjønner? Det er riktig. Den er like i helene på deg. Ja. “Dine synder vil finne deg.” Hva er synd? Vantro. Du har ikke trodd Budskapet. Du har ikke trodd Ordet. Du har ikke trodd Tegnets vitne, Selv, når Det har identifisert Seg Selv i vår midte. Og du har ikke trodd på Det? Uansett hvor mye du ikke har trodd på Det, må Det bli anvendt.

¹³² Du kan si, “Jeg tror Det. Jeg tror Det. Jeg tror Det er Sannheten. Jeg tar imot Det som Sannheten.” Da er det veldig bra, men likevel må Det bli anvendt.

¹³³ Ja, denne ene jøden stod der, og rørte i blodet, mens lammet blødde, og sa, “Dette er Jehova.”

¹³⁴ Og det stod en prest der, og sa, “Ja, sir, jeg tror det er sant,” men på hans eget hus har det ikke blitt påført. Han ønsker ikke å identifisere seg der ute med den gruppen; nei, sir, disse fanatikerne med blodet på døren. Han vil ikke ha den identifikasjonen. Uansett hvor mye prest han var, hvor mye han kjente Ordet, hvor bra han hadde blitt oppdratt, hvilke gjerninger han hadde gjort, hvor mye han hadde gitt til de fattige, hvor mye han hadde ofret!

¹³⁵ Paulus sa, “Jeg gir mitt legeme til å brennes, som et offer; gir alt jeg eier til mat for de fattige; jeg har tro til å flytte fjell, og så videre; og taler i tunger, som mennesker og engler; og alle disse andre tingene,” og sa, “Jeg er intet før Tegnet har blitt anvendt. Før dette Tegnet!” Det er det jeg snakker om i kveld, kjærligheten. Skjønner? “Nå, før dette har blitt anvendt, er jeg intet.” Skjønner?

¹³⁶ Jeg bryr meg ikke, du kan ha kastet ut djevler. Du kan ha helbredet de syke ved din trosbønn. Du kan ha gjort alle disse tingene. Men hvis det Tegnet ikke er der, er du under Guds vrede. Du kan være en troende. Du kan stå på prekestolen og forkynne Evangeliet. “Mange vil komme til Meg på den dag, og si, ‘Herre, Herre, har jeg ikke profetert i Ditt Navn, forkynt i Ditt Navn? Har jeg ikke kastet ut djevler i Ditt Navn?’” Det er både metodister, baptister, og pinsevenner. Jesus sa, “Gå bort fra Meg, dere som gjorde urett. Jeg har aldri kjent dere.”

¹³⁷ “Men når Jeg ser Tegnet, vil Jeg gå forbi dere.” Det er Guds krav for tiden. Kveldstidens Budskap, er å anvende Tegnet.

¹³⁸ Satan har sendt ut alle slags forfalskninger, med håndhilsing, og bevis, og alt mulig slikt. Glem det! Tiden har kommet for at Tegnet, Selv; ikke en eller annen forfalskning, tilgjort tro, erstatning, noe.

¹³⁹ Tiden er her da Tegnet Selv identifiserer Seg Selv midt iblant oss, og beviser at Han er den samme Jesus i går, i dag, og for evig, og Han er rett med Ordet. Det må bli anvendt. En mann som sier han har Tegnet, og forneker dette Ordet, da hva med det? Ser dere, du kan ikke gjøre det. Tegnet må være der. “Når Jeg. . . Blodet skal være et tegn for dere.” Nå er den Hellige Ånd, Livet som var i Blodet, et Tegn for dere. Kommer til det om et øyeblikk, ser dere. Den Hellige Ånd er Tegnet. Saken er avsluttet. Ja, sir. Nå, husk. Og jeg. . .

¹⁴⁰ Spiller ingen rolle hva du er, hvor god du er, hvor mange ganger du har hoppet *opp-og-ned*, hvor mange menigheter du har vært medlem av, hvor mange gode ting du har gjort, det vil ikke bety det minste for deg om ikke Tegnet er anvendt. Dette er kveldstiden. Det fungerte helt greit på Luthers tid, det fungerte helt greit på Wesleys tid, men det fungerer ikke nå. Nei.

141 Ja, å oppbevare lammet var helt i orden da. De som døde da før lammet ble påført, blodet, det var annerledes. Ja, sir. De gikk videre på grunn av ren samvittighet. De ville bli dømt om de—de var. . .

142 Hvis de var forutbestemt, traff det dem. Hvis ikke, gjør det ikke det. Det er alt. Det er bare Gud. “Han—Han rettferdiggjør den Han vil, viser miskunn mot den Han vil, og Han fordømmer den Han vil.” Han er Gud. Det er alt. “Han viser miskunn mot den Han miskunner Seg over, og fordømmer den Han ønsker å fordømme.”

143 En jøde kunne enkelt vise, ved omskjærelsen, at han er en troende.

144 Det er mange menn, fundamentalister, som kan ta Bibelen og si, “Jeg er en troende, og Jesus sa ‘ved tro’ er vi frelst. Og jeg er en troende, men den dåpen i den Hellige Ånd er sludder.” Da er ikke Tegnet anvendt. Uansett mye, hvor mye han tror, er det ugyldig.

145 Akkurat som omskjærelsen av jøden. Han sier, “Jeg er en jøde. Hvorfor må jeg gå ut der og oppføre meg som den andre flokken med fanatikere?”

146 Moses stod, opp-og-ned gaten, og sa, “Kveldsbudskapet er her! Det skal skje, på slutten av de fjorten dagene, skal dere samle forsamlingen sammen og drepe lammet. Hele Israels forsamling skal drepe det, og legge hendene sine på det, og identifisere seg med det. Og blodet skal være strøket på stolpen, og på overkarmen av døren, og, ‘Når Jeg ser blodet, vil Jeg gå forbi dere, for det er et tegn på at dere har tatt imot lammets død som Jeg har tilveiebrakt for dere.’” Blodet var tegnet.

147 Nå er Ånden Tegnet. “Dere skal bli fylt med den Hellige Ånd ikke mange dager heretter.” Og da Blodet ble utgytt, ble Tegnet sendt ned på Pinsefestens Dag, som en stormfull, mektig vind.

148 Det var temaet til enhver apostel. Det var, “Har dere fått den Hellige Ånd etter at dere kom til troen? Omvend dere, alle sammen, og la dere døpe i Jesu Kristi Navn til syndenes forlatelse, og dere skal få denne Hellige Ånds gave, for det er et Tegn, amen, på at dere har gått over fra døden til Livet.” Der har dere det. Da den hed-. . .jødiske menigheten ebbet ut, tok hedningene den over, og fordervelsen på den måten; nå har hun kommet ut, for å få tak i hedningenes rest, for Hans Navns skyld, Bruden.

149 Ser dere hva jeg mener? Ser dere hva Skriften taler om her? Hvis Tegnet ikke var fremvist, så var pakten virkningsløs. Skjønner? Det må være. Fordi, hvis du sier du tror, og du ikke følger Ordets instruksjoner, så tror du ikke. Skjønner? Selv om

du er omskåret, selv om du blir medlem, og selv om du er døpt, du har gjort alle disse tingene slik; er det fortsatt ikke Tegnet, den Hellige Ånd.

¹⁵⁰ Denne fine lærde fortsatte og snakke med meg, som jeg sa for en stund siden. Han sa, "Billy," sa han, "Abraham trodde Gud, og det ble tilregnet ham som rettferdighet. Hva mer kunne mannen gjøre enn å tro det?"

¹⁵¹ Jeg sa, "Det er sant, doktor. Det er riktig. Han trodde Gud. Bibelen sier så. Du har rett. Så langt som du har kommet, har du rett."

¹⁵² Så lenge som de—de—de tolv spionene, som var sendt ut for å dra over og spionere på Kana'ans land, så lenge som de gikk fremover mot Kana'an, vant de terreng; men da de kom til grensen, så forkastet de.

¹⁵³ Jeg sa, "Dere baptister er helt i orden, så langt dere har kommet, men har dere fått den Hellige Ånd etter at dere kom til troen?" Jeg sa, "Husk, Gud anerkjente Abrahams tro. Han—han trodde Gud, og det ble tilregnet ham som rettferdighet, det er sant, men, så ga Gud ham omskjærelsens segl, som et tegn, et tegn for ham." Ikke at kjødet hans, omskåret, hadde noe å gjøre med sjelen hans, men, det var et tegn på at Han hadde (Gud hadde) anerkjent hans tro.

¹⁵⁴ Og Han gir oss tegnet, den Hellige Ånd, på at Han har anerkjent oss som troende. For, "Omvend dere, og la dere alle døpe i Jesu Kristi Navn til syndenes forlatelse, og dere skal få den Hellige Ånds gave. For løftet tilhører dere!"

¹⁵⁵ Få tak i poenget nå. Jødene, uansett hvor mye de kunne bevise at de var omskåret, men tegnet måtte bli fremvist. Hvis det ikke var der, var paktet ikke gyldig. Den var ikke det.

¹⁵⁶ Samme nå, samme tingen. Uansett hva du gjør, uansett hvor mye du kan—du kan forklare Bibelen. Du kan være en Bibelstudent. Åh, du store! Du kan—du kan si, "Jeg er en troende, og alt." Men fortsatt kreves Tegnet. En Bibelstudent, sier du, "Jeg var en god person, broder Branham."

¹⁵⁷ "Jeg bryr meg ikke om hva noen sier, du kan ikke være bedre enn den mannen. Jeg har aldri sett ham gjøre noe galt, i mitt liv." Det har ikke mer enn *det* å gjøre med Gud. [Broder Branham knipser i fingeren—Red.] Det er ett krav, og det alene!

¹⁵⁸ Og du kan ikke gjøre det. Du kan ikke putte blodet på overkarmen av døren, for, tegnet kunne ikke være der uten at lammet døde. Og blodet var et sikkert tegn på at lammet døde. Ikke noe tilgjort tro; lammet døde!

¹⁵⁹ Og den Hellige Ånd er et sikkert Tegn på at ditt Lam døde og du tok imot Tegnet over deg selv, for selve Livet Hans er

i deg. Skjønner? Det er ikke noe tilgjort tro. Det er ikke noe påtatt. Det er ingen etterligning. Det er der! Du vet det. Du vet det. Verden vet det. Tegnet er der.

¹⁶⁰ Uansett hvor god personen var. Kan ha vært en Bibelstudent. Det kan være en . . . Det kan være et—et hvilket som helst godt menighetsmedlem. Det kan være en god person. Det kan være et—et denominelt overhode. Det kan være Roms hierarki. Jeg—jeg vet ikke hvem det er, det—det gjør det ikke til noe.

¹⁶¹ Men, Israel, en hvilken som helst Bibelstudent vet at Israel var et bilde på Menigheten, nøyaktig, til det lovede land. Og det er dit Hun er på reise.

¹⁶² Men da kveldstiden kom, og reisen pågikk, var det ett høytidelig krav. Uansett hvor mye jøde han hadde vært, hvor bra han hadde tatt hånd om avlingene sine, hvor bra han hadde tatt vare på naboene sine, hvor mye han hadde gjort, hvor godt medlem han var, hvor mye tiende han betalte. Alle disse tingene var fine. Det var okay. Han var en god mann, anerkjent blant sitt folk, som en god mann. Men uten tegnet, av blodet, gikk han til grunne.

¹⁶³ Åh, må Gud hjelpe meg, både her og på lydbåndene, til å gjøre det tindrende klart!

¹⁶⁴ Uansett, du kan ha forkynt Evangeliet, du kan ha kastet ut djevler, du kan ha talt i tunger, du kan ha ropt, danset i Ånden, men uten Tegnet.

Du sier, “Kan jeg gjøre det?”

¹⁶⁵ Paulus sa du kunne det. “Om jeg taler med menneskers og englers tunger, om jeg gir alt det jeg eier til mat for de fattige, mitt legeme til å brennes som et offer, jeg har tro til å flytte fjell, og disse tingene, er jeg likevel intet.” Ikke stol på det. Det er Tegnet! Uansett hvor mye du har gjort, hvor god du er; når Guds vrede lyner, vil den bare anerkjenne Tegnet.

¹⁶⁶ Det er et Tegn på at en pris har blitt betalt, som er krevd. Og prisen som ble betalt var Livet til Jesus Kristus, og Han ga Sitt Liv. Og Hans Ånd kommer tilbake på deg, som et Tegn på at du er tatt imot. Og du bærer Tegnet med deg, dag og natt, ikke bare på søndager. Det er hele tiden, du har Tegnet. “Når Jeg . . . Blodet skal være et tegn for dere.”

¹⁶⁷ Du sier, “Jeg tror fortsatt. Jeg er en troende.” Det er helt i orden. Men hvis du forkaster Tegnet, hvordan kan du da være en troende? Det taler imot deg. Ser dere, det taler imot ditt vitnesbyrd, det du gjør.

¹⁶⁸ Bibelstudent, god person, menighetsmedlem, hva enn du er, betyr ikke det minste. Ja, sir. Kanskje faren din er en predikant. Kanskje din—din mor var en helgen. Kan . . . Det er—det er helt i orden, de må svare for seg selv. Som jeg har sagt, prøv . . .

169 Folk prøver å gjøre Gud til en stor, gammel, fet, dumsnill bestefar, ser dere, og en flokk med barnebarn, akkurat som små Rickyer og Elviser, og, “Det er ikke noe ondt i dem.”

170 Ikke Gud! Han har ingen barnebarn. Han er en Far. Må bli født på ny! Han er ikke en stor og dumsnill tulling.

171 Han er en dommens Gud. Bibelen sier Han er det. Hans vrede er voldsom. Ikke tramp på Det og forvent at Guds godhet en dag vil akseptere deg, i din synd, og ta deg til Himmelen. Hvis Han hadde gjort det, måtte Han ha tilgitt alt som er her, og ha akseptert Eva. Du må tro Hans Ord, ellers vil du bli . . . vil du forgå. Og når du tror Hans Ord, vil Tegnet være over deg. Hm-hmh.

172 Døden var rede til å ramme Egypt den natten, når som helst. Det var en fryktsom tid; alle deres seremonier, alle deres høytidsdager, og fastedager.

173 Gud hadde besøkt dem. Gud hadde vist Sine mektige tegn og andre midt iblant dem. Hva er det? Stopp nå et øyeblikk. Gud hadde vist dem Sin nåde. Han hadde gitt dem en sjanse.

174 De kunne ikke avvise Det, og si, “Åh, det er ikke noe ved det. Det er tøv. Det er bare noe oppe i fossefallene, det var et utbrudd av—av rødt mudder som fløt ut, og det var det som gjorde havet rødt.” Så kom haglet. Deretter kom froskene. Gud hadde forberedt et sted, og lagt Sitt Ord i en profets munn. Og det han talte, det skjedde, og de så det. De kunne ikke benekte det.

175 Det Moses ba om, det var det Moses fikk, fra Gud, for han talte bare Guds Ord. Han sa, “Jeg vil gjøre dere en gud.” Moses var en gud for dem. Skjønner? De visste ikke noe annet, så Han sa, “Du skal være en gud, og Aron skal være din profet. Ser dere, du vil være som en gud, for Jeg vil ta deg, din stemme, og Jeg vil skape med deg. Og Jeg vil tale, og folket kan ikke benekte det, for rett der er det. Det du sier, vil skje.” Åh, du store! Der har dere det. “Jeg vil vise dere disse tingene.” Du store! Og Egypt så det. De så det rett før kveldstiden, eller akkurat i kveldstiden.

176 Han viste dem Sin godhet. Han viste at Han kunne ta det bort, helbrede.

177 Trollmennene prøvde å gjøre det samme, etterlignerne. Du finner dem alltid. Det var Jannes og Jambres, de stod der. Men da det kom til det ekte, hadde de det ikke. Det er riktig. De fulgte med, en liten stund. Men, etter en stund, kom deres dårskap for dagen.

178 Og sier ikke Bibelen at det samme vil skje i de siste dager, “slik som Jannes og Jambres stod Moses imot”? Men deres dårskap kom for dagen, og det samme vil skje igjen. Skjønner? Der er det, menn som er fordervet i sitt sinn, holder ikke mål

i forhold til Sannheten, Faktaene. De kan ha forsamlinger og flotte ting, og mektige, luksuriøse, store blomstrende ting, men tiden vil komme til slutt.

¹⁷⁹ Stå støtt med Tegnet! Det er det Gud vil vi skal gjøre. Hold fast i Hans Ord. Ikke beveg deg fra Det. Hold deg rett med Det. Bibelen har sagt så.

¹⁸⁰ Døden rammet. Gud hadde vist dem nåde, vist krefter og tegn.

¹⁸¹ La oss nå bare stoppe opp i et øyeblikk eller to, ifra den klokken der. La oss bare ha i tankene, tilbake, det Han lovet ville skje i de siste dager. Jeg undrer på om det ikke er på tide at vi ransaker oss, også, ser dere?

¹⁸² Han hadde gjort alle disse tingene, og likevel ønsket de ikke å omvende seg, eller å tro budskapet for tiden. De ville likevel ikke gjøre det, selv om det hadde blitt fremvist foran dem, og virkelig hadde blitt gjort kjent.

¹⁸³ Og når du ser slike ting finne sted, er det et tegn på kommende dom. Dom vil etterfølge de tingene. Det har det alltid gjort, og dette vil ikke være noe unntak. Skjønner? Dom følger etter nåde. Når nåden blir forkastet, står ikke annet enn dom igjen. Så det vil alltid følge det.

¹⁸⁴ Nå, scenen. Enhver åndelige hendelse er et tegn fra Gud. Vær forsiktig. Legg merke til det, ser dere. Følg med, enhver åndelig hendelse, alt som skjer, er et tegn. Vi er ikke her ved en tilfeldighet. Disse tingene skjer simpelthen ikke tilfeldig. Det er et tegn. Det er et tegn, om å komme—komme i sikkerhet, raskt. Noah var et tegn for sin generasjon. Elias var et tegn for sin; Johannes var et tegn for sin. Skjønner? Alt, Budskapet for tiden, er et tegn. Følg med på Det, se hva Det gjør. Skjønner? Det er et tegn. Alt har en mening.

¹⁸⁵ Og ingen annen tid kunne dette slags Budskap noen gang skje. Det kunne ikke ha kommet på Luthers tid, kunne ikke ha kommet på Wesleys tid, det ville ikke engang komme på Pinsens tid. Det kunne ikke gjøre det. Skjønner? Det er ingen. . . vært noe lignende som har skjedd, og likevel var vi lovet det i Bibelen. Skjønner? Vi er ved enden. Ikke noe kunne skje, det kunne ikke ha skjedd før denne tiden. Og det skjer for et tegn. Undrer dere på hva tegnet er?

¹⁸⁶ Åh, lille folk, min broder, søster, kom under Tegnet, raskt. Skjønner? Ikke, ikke ta noen erstatning. Ikke, ikke, ikke, ikke gjør det. Skjønner? Ikke bare innbill deg Det. Bli der inntil du vet at Tegnet er anvendt, inntil (hele din) sinnet som var i Kristus er i deg, inntil alt verdens tøy er borte, ser dere, inntil hele hjertets begjær er Ham. Skjønner? For, da, vet du, da vet du at noe skjer. Jesus sa, "Disse tegn skal følge dem som tror," ikke tilgjorte troende, men troende. Skjønner? Nå, vi vil ikke ta noen, noen sjanse på det; du må ikke gjøre det.

187 Budskapet for tiden er et tegn for menighetene. Det er et tegn for folket. Ikke... får dere, får dere tak i det? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Jeg håper, på lydbåndet, at de gjør det samme, ser dere, og andre deler av verden. Ser dere, tidens tegn er her. Det er et Tegn som må bli anvendt, og ingen annen tid kunne Det ha kommet.

188 Legg merke til Guds forberedelse for den tiden. Nå, idet vi vet at Bibelen sier, "Alle de tingene skjedde som forbilder, ser dere, for oss." Legg merke til, da Gud gjorde Seg klar til å dømme Egypt, gjorde Han først en forberedelse. Hva gjorde Han den første gangen? Han forandrer aldri Sin ordening.

189 Den første gangen, da Han fikk, da Han gjorde Sin forberedelse, sendte Han en profet med et budskap. Det første Han gjorde for Sitt folk var å sende en profet med et budskap.

190 Det neste Han gjorde, for å identifisere denne profeten, var at Han sendte en Ildstøtte som identifikasjon, for å identifisere det.

191 Og det tredje Han sendte var tegnet. Det er helt riktig. Tegnet, hva betyr tegnet? Forvissning!

192 Først, Sin profet med budskapet; Han identifiserte Seg Selv iblant... med en—med en Ildstøtte med Sin profet; så sendte Han et tegn, å komme under dette blodet, på at Han hadde tatt imot denne stedfortredende døden i ditt sted. Deretter, var blodet et tegn på at Han så, at du hadde hørt budskapet, trodd på Ildstøtten, og hadde tatt imot stedfortrederen som Han hadde tilveiebrakt for deg, og du var under blodet med selve livets kjemi som gikk ut for deg. Du store! For et fullkomment, for en fullkommen ting det er, ser dere, du er under blodet.

193 Nå er du under Ånden, under den Hellige Ånd. Skjønner? Skjønner? Du tror Budskapet for tiden, ser dere, du tror kraften, Ildstøtten. Du tror det, ser dere, og du gjør det.

194 Nå, hør nå her, bare å tro Det er ikke nok. Ikke å—å... å gå rundt der Det er, er ikke nok. Ser dere, det er å gjøre det enda verre for deg, "For den som vet hva godt han burde gjøre, og ikke gjør det, for ham er det synd." Ser dere, de grenseland-troende, Jesus talte om det samme.

195 Hebreerne, det 6. kapitlet, "For det er umulig for de som en gang er blitt opplyst, og har fått del i den Hellige Ånd, og har smakt Guds gode Ord, og den kommende verden, om de faller fra, å fornyes til omvendelse igjen; siden de korsfester Guds Sønn for seg selv; og anser Blodets pakt, som de ble helliggjort med..." Den kjemiske substansen der helliggjør. Det er ikke Tegnet. Blodet er ikke Tegnet nå. Livet er Tegnet.

196 Livet kunne ikke være der, for det var et dyr. Sammensetningen var tegnet, du måtte bokstavelig talt ha blod påført på døren. Men nå er det den Hellige Ånd. Vi kommer til det, om bare et øyeblikk, for å bevise det, ser dere. Det er Livet som er Tegnet.

197 Ditt liv er forsvunnet, og du er død, og ditt liv er dødt. Du er skjult i Gud, ved Kristus, og forseglet der inne ved den Hellige Ånd. Det sinn som var i Kristus er i deg. Og Kristus, og Bibelen, og Ordet, er det samme. "I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud." Da er du, og Ordet, og Gud, og Kristus, den samme. "Og dersom dere blir i Meg, og Mitt Ord i dere, be om hva dere vil, det vil bli gjort." Skjønner?

198 La kraften rett ned i Moses' lepper, for å gå ut der med Hans Ord og tale, og frosker kom; talte, frosker forsvant; talte, lus kom; talte, lus—lus forsvant. Amen!

199 Men så ble tegnet krevd av hele Israel. Dette tegnet ble krevd av hele Israel. "Og når Jeg ser tegnet, vil Jeg gå forbi dere." Åh, du store, du store! Hvilken forvissning!

200 Israel som kom ut av Egypt, var et bilde, et motbilde på i dag. Egypt var menigheten, og Israel representerte Bruden. Og slik som Israel kom ut av Egypt, slik kommer Bruden ut av menigheten. Skjønner? For, det må være noe der som Den kan komme ut fra, og som Den må komme ut fra, så, dersom det var et bilde. Menigheten er nede i Egypt, i verden og i synd, og bryr seg ikke en—en—en døyt om Tegnet ditt. De tror ikke engang på Det. Men Israel elsket det, for det var redningen for dem. Åh! Åh! Det burde gjøre oss lykkelige, burde få våre hjerter. . . Åh!

201 Anvend Det, menighet! Nå ikke forsøm det. Vil dere vel det? Ikke, ikke, ikke la solen gå ned. Ikke, ikke, ikke, ikke hvil deg, dag eller natt. Ikke ta noen sjanse. Det vil ikke fungere, barn. Det vil ikke fungere. Du må ha Tegnet!

202 Du sier, "Jeg tror. Ja, jeg blir med. Jeg, ja, jeg tror Budskapet. Jeg. . ." Det er helt i orden, men, det—det er godt.

203 Men du må ha Tegnet! Hører dere, Branham Tabernacle? Du må ha Tegnet fremvist! Uten Det, er all din tro forgjeves. Skjønner? Du vil leve et godt liv; du hører på hva Ordet sier; du går i menigheten; du prøver å leve rett; det er fint, men det er ikke Det. "Når Jeg ser blodet," det er Tegnet. Og Tegnet her er ikke. . .

204 For, det, Han—Han måtte se selve den kjemiske sammensetningen, fordi livet hadde forsvunnet, han. . . hadde forsvunnet fra det, det var et dyr.

205 Men her er Det Hans Eget Liv som var i Blodet. Og sammensetningen var bare et signal eller et tegn på helliggjørelse, men Livet Selv er Tegnet; for uten omskjærelsen, uten Tegnet, er du ikke engang i pakten. Alt sammen virker sammen. Hvis du sier du er omskåret til Ordet, og Det alene, så vil du tro Ordet; hvis du tror Ordet, så må Tegnet komme, for han sa, "Omvend dere, og la dere alle døpe i Jesu Kristi Navn til syndenes forlatelse, og dere skal få den Hellige Ånds gave." Der har dere det. Åh, du store!

206 Legg så merke til forberedelsen for Hans lovede-land-folk. Legg merke til hva Han gjorde. Først, hadde Han et folk som Han hadde gjort i stand et land for. Han hadde forberedt et land for dem. Og nå sendte Han ned dit en forberedelse for det, for det lovede landets folk. Det var bare for de som var forutbestemt for det lovede land, Brudetiden. Og hvordan Han gjorde det, Han sendte en profet med et budskap, identifiserte det ved en Ildstøtte, og ga et tegn så de kunne være sikre på at det var riktig. Det er riktig. Det var hennes trøst.

207 Israel, som kom ut av Egypt da, var et—et bilde. Dette er motbildet, på Menigheten som kommer ut av denominasjonene. Nå, ikke alle denominerer seg. Jeg mener Bruden. Skjønner? Noen mennesker, det er noen av de uavhengige som er like ille som de nominelle, noen ganger enda verre.

208 Jeg snakker om det anvendte Tegnet. Tegnet er enig med ethvert Ord. Skjønner? Det må det, fordi Det er Ordet. Det er Livet som var i Ordet. “Mine Ord er Åndelige; De er Liv,” sa Jesus. Skjønner?

209 Da Moses begynte Hans tjeneste i Israel, med mektige tegn ser dere, samlet Israel seg raskt fra hele Egypt, til Gosen, kom tilbake til hjemstedet, fordi de visste at noe var i ferd med å skje. Åh, for et bilde!

Åh, de kommer fra øst og vest,
De kommer fra fjerne land, (det er riktig, dere
har hørt sangen)
For å spise med Kongen, og være Hans gjest,
Hvor salige disse pilegrimer er!
Å skue Hans hellige ansikt
Glødende av Guddommelig kjærlighet;
Salige deltakere av Hans nåde,
For å skinne som edelstener i Hans krone.

Åh, Jesus kommer snart,
Våre prøvelser vil da være over.
Åh, hva om vår Herre skulle komme denne
stund
For å hente de som er fri fra synd?
Åh, ville det bringe deg glede,
Eller sorg og stor fortvilelse?
Når vår Herre i herligheten kommer,
Vil vi møte Ham oppe i luften.

210 Å fremvise Tegnet! “Og Jeg vil reise ham opp i de siste dager.” Ja visst! Vi er i dagene.

211 Folket samlet seg i Gosen. De var rede. De visste noe var i ferd med å skje. De var akkurat som . . .

212 Ta ender, når det er tid for å trekke sørover, de vil samle seg sammen. Når bier, alt annet, blir klare, er det et slags instinkt som trekker dem.

Den Hellige Ånd trekker folket!

213 Åh, da tiden kom for at Guds mektige vrede skulle falle, enhver. . . Det kom to ender, hann og hunn. Her kom to gjess, hann og hunn; her kom to hester, hann og hunn; et eller annet trakk dem, de forutbestemte. Resten av dem gikk til grunne. Åh! Resten av dem gikk til grunne! Men de som følte dragingen kom inn, de visste at arken var forberedt. Den var et tegn på at det var regn i vente. De visste at det var regn i vente, uansett hva øynene kunne se og hva andre folk tenkte. De visste.

214 Det var noe på innsiden av dem, som sa, "Kom dere inn der, med én gang! Kom dere inn der, fordi det er det eneste stedet som vil være trygt." Fordi, Gud forberedte en profet, Han sendte arken som et tegn, sa, "Kom dere inn der," og regnet kom. Og de gikk rett inn der, to og to. Alle dyrene gikk inn, to og to, inn i arken, fordi de hadde kommet innunder den. Uansett hva resten. . .

215 Og alle på utsiden av arken gikk til grunne. Alle på utsiden av tegnet, av blodet, gikk til grunne, alle sammen. Og alle på utsiden av Tegnet, av den Hellige Ånd, vil forgå.

216 Uansett hvor god, hvor mye menighetsmedlemmer! Det var mange av dem på Noahs tid. Det var mange av dem på Moses' tid; men en mann som unnlot å anvende blodet, som tegnet, var, han gikk til grunne. De som unnlot å gå inn i arken, gikk til grunne. De som unnlater å komme inn i Kristus, for Han er Arken!

217 Første Korinterbrev 12, sier, "Ved én Ånd er vi alle døpt inn i ett Legeme." Det mytiske, ikke menigheten; men det mytiske, ikke denominasjonene; det mystiske Jesu Kristi Legeme! "Ved én Ånd," stor bokstav Å-n-d, Ånd, "er vi alle senket ned i dette ene Legemet." Da er Tegnet på vår dør, for du er i Kristus. Og Han var den Ene, ditt Offer, Som utholdt dommen. Og når Gud ser på det, kan Han ikke gjøre det minste. Du er så trygg som du kan få blitt, fordi Gud og Kristus er den selvsamme Personen, Ånden ble kjød og tok bolig iblant oss. Og der er Gud med Seg Selv, og dere, Hans Egne barn, inn i Legemet. Der har dere det, ikke kjemien, men Ånden! "Jeg vil gå forbi dere."

218 De kom fra hele Egypt, for å samle seg på dette ene stedet, så de kunne være under dette tegnet.

219 Og de har kommet fra metodister, baptister, presbyterianere, lutheranere, pinsevenner, alt annet, for å komme under Tegnet. Helt nøyaktig som det var da!

220 Det var en Ildstøtte som var representert der. Og en fortalte en annen, den neste fortalte en annen, den neste

fortalte en annen, og, før du visste ordet av det, så begynte de alle å komme. De begynte å komme, og de så Guds tegn. De sa, "Dommen er for hånden."

221 Så sa profeten, "Jeg har hørt fra Gud. Det vil være et tegn. Og ha blodet på døren. Slakt lammet, ha blodet på døren, og det vil være et tegn, fordi døden er i ferd med å slå til."

222 La meg fortelle dere i dag, som Hans tjener, uten at Tegnet er på døren, kommer en åndelig død til å ramme. Og alle menighetene er på vei tilbake til—til rådet, Kirkenes Verdensråd. De er alle på vei tilbake til katolisismen. Og bare de som er ekte, født på nytt, kommer til å bli på utsiden!

223 Husk, ikke dine pinsevern-denominasjoner, for de er allerede i det. Viser at de er døde! De er gått til grunne. De ofret. De har gått tilbake. De satte Ham på utsiden av døren, men Han ser etter Tegnet. Fordi, det eneste de stolte på var tungetalen.

224 Ikke stol på tungetalen, eller noe annet. Men la Tegnet Selv være der, Jesu Kristi Person, Hans Eget Liv i deg. Omskjær ikke bare *dette, det*; men omskjær hele ditt vesen, inntil du og Kristus er Ett. Kristus er i deg, og Hans Liv lever ut gjennom deg.

225 Nå, nå, fra hele Egypt! Og se nå, siden vi ser hva de gjorde, ettersom vi ser tiden vise seg, har vi fått påbud om å gjøre det samme. Visste dere det? Se hva profeten sa.

226 Og vi skal lese nå, om dere ønsker å lese, i Hebreerne det 10. kapitlet. Og om dere vil lese sammen med meg, ønsker jeg å lese et vers eller to her nå før vi går videre. Hebreerne det 10. kapitlet, og la oss begynne med det 26. verset av det 10. kapitlet av Hebreerne. Nei, jeg er . . . La oss se. Ja. Ja, sir! Hebreerne, det 10. kapitlet, og det 26. verset, ser dere.

For dersom vi synder med vilje etter at vi har fått . . .

227 La oss se, har jeg fått det riktig? Ja. Det er riktig. Ja.

. . . dersom vi synder med vilje etter . . . vi har fått erkjennelse av sannheten, da gis det ikke lenger noe offer for synd.

Men bare en viss skremmende forventning om dom, og en nidkjærhet, som skal ødelegge den gjenstridige.

Se her! Enhver som har brutt Moseloven skal dø uten barmhjertighet på to eller tre vitners ord.

. . . hvor mye mer hardere straff, da, tror dere, den skal bli funnet verdig, som har trådt Guds Sønn under fot, under fot, og . . . vanhelliget blodets pakt, som han ble helliget ved, og har spottet nådens Ånd som kom fra Blodet?

228 Forkynner, medlem, gode mann, moralske mann, hva enn du er, og du vet at Gud har tatt sigaretter fra deg. Kvinner, dere vet Han har tatt shorts, og—og kort hår, og alt, fra

dere. Dere vet Han gjorde det. Men dersom dere så snur dere rundt og forakter, og anser paktens Blod, som Det var, “noe vanhellig,” Som har helliggjort dere og ført dere så langt!

²²⁹ Slik som spionene, hvis de kom rett opp her til grensen og kikket over, og sa, “Vel, jeg vet det er der, men hindringen er for stor. Vi ser ut som gresshopper,” gikk de til grunne i ødemarken. Grenseland-troende!

²³⁰ Ikke bare kom så langt, si, “Jeg tror Budskapet.” Adlyd budbæreren. Kom inn i Kristus! Du sier, “Vel, jeg tror hvert Ord som er sagt, broder Branham.” Det er godt, men det er bare—det er bare å være i stand til å lese.

²³¹ Ta Budskapet, ta Det inn i ditt hjerte, at du må ha Tegnet, nøyaktig det samme Livet som var i Kristus må være i deg. “Når Jeg ser Det, vil Jeg gå forbi dere.”

²³² Når vi ser de store endetids-tegnene på jorden i dag, vet vi at det er riktig. Hør nå her, jeg har ventet på dette, i lang, lang tid, på dette Budskapet til dere. Skjønner? Og dere har sett endetids-tegnene. Og jeg har forkynt Det for dere, og vist Det for dere, ved alt som Kristus sa. Er det riktig? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Erkjenner dere det? [“Amen.”] Vi er i endetiden. Jeg ser ikke noe som gjenstår.

²³³ Du sier, “Hva med dyrets merke?” De som forkaster den Hellige Ånd er allerede merket av dyret. Straffen vil komme senere. Skjønner?

²³⁴ I Israel, da trompeten lød i Jubelåret, enhver mann... La dere merke til Kristus, ved lesningen av det? Han leste bare halvparten av det, for bare halvparten av det gjaldt den tiden. Skjønner? “Han sendte Meg til å forbinde dem som har et sønderbrutt hjerte, forkynne utfrielse, og så videre, ser dere,” men, Han, “og et nådens år fra Herren.” Resten av det, Han—Han leste det ikke; Han la ned Bokrullen, for det var for denne tiden. Skjønner? Han leste bare deler av det, delen som var Hans tid.

²³⁵ Nå dette er det Han vil gjøre i dag. Dette er det Han taler, gjennom Sin salvede Ånd, til menigheten i dag. Nå er stunden. Nå er tiden. Ta imot Det, folkens. Ta imot Det!

²³⁶ Hva! Vi ser den mektige endetiden, de blinkende røde lysene overalt. På naturen, vi ser naturen blinke lyset, “Tiden er for hånden.” Vi ser det på menigheten, blinker lyset. Hun er fordømt. “Tiden er for hånden.” Hun er i verden. Vi ser det på—på himmelen, på havet, på nasjonene, på alle steder; i solen, månen, stjernene. Tegn!

²³⁷ Vi ser den Hellige Ånds endetids-tegn som er kommet tilbake over folket. Som det var på Lots tid, hvordan den Hellige Ånd virket gjennom menneskelig kjød der, som var Gud manifestert i kjød. Hvordan Gud ville menneskeliggjøre

Seg Selv i, Seg Selv i Sin Brud på den tid, og vise det samme tegnet, Jesus sa det ville bli det samme i den siste tid. Vi ser det. Vi ser den samme Ildstøtten. Selv vitenskapen har tatt bilder av Den, og så videre. Vi ser at endetids-tegnene er for hånden. Vi vet det er her.

²³⁸ Og så, se dette, dersom du tror meg! Dersom du ikke tror meg; tro tegnene, tro Ordet, for de taler om det jeg forteller dere. Dersom jeg ikke forteller dere Sannheten, vil de aldri tale tilbake. Gud vil aldri tale en løgn. Gud taler Sannheten. Og disse Ordene vitner om at jeg forteller dere Sannheten. Det er de som vitner om Budskapet som jeg forkynner. Ikke bare Engelen der nede ved elven den dagen, som sa, "ditt Budskap vil være en forløper for Kristi andre Komme," gjerningene selv! Dersom du ikke kan tro at Engelen fortalte Sannheten; tro gjerningene, for Bibelen sier disse tingene vil skje i endetiden. Det er De som vitner. De er det som taler høyere enn mine ord eller noen andres. Det er Hans Ord. De vitner om tiden.

²³⁹ Og vi ser disse mektige, fryktelige endetids-tegnene over folket, og tidens tegn, over jorden, uro mellom nasjonene.

²⁴⁰ Vi ser Israel i sitt hjemland. Banneret, den seks-kantede Davidsstjernen, flagrer, det eldste banneret i verden, det eldste flagget i verden. Hun er en nasjon. Hun er en regjering. Hun er sitt eget folk. Hun er i forbundet av nasjoner. Hun, hun er, hun er alle disse tingene. Hun er i F.N. Og hun har sin egen valuta, alt. Jesus sa, "Denne generasjonen skal ikke forgå før alt er oppfylt." Og, husk, akkurat den kvelden som Israel ble en nasjon, det var kvelden da Herrens Engel kom til syne for meg rett der borte. Det er riktig. Der vi alle er.

²⁴¹ Alt er fremhevet nøyaktig som Sannheten. Jeg har ikke løyet for dere. Jeg har fortalt dere Sannheten, og Gud har vitnet om at jeg har fortalt dere Sannheten. Nå, husk, jeg er deres broder. Jeg er en mann, ser dere. Jeg er bare et menneske slik som dere alle, men noen må bringe Det, noen må si Det. Det var ikke mitt valg; det var Hans valg. Og jeg har fortalt dere Sannheten, og Han har vitnet rett tilbake at Det er Sannheten. [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.]

²⁴² Når vi ser disse tingene på jorden i dag, åh, folkens, dette er den siste time. Få Tegnet over deg, så raskt du kan; eller, kom inn i Tegnet, kom inn i Tegnet. Idet vi ser det mektige endetids-tegnet, og tiden for hånden, advarer oss, "Tiden er for hånden."

²⁴³ Åh, ta dette høytidelig! Vi skulle elske hverandre. Åh, du store! Vi skulle ha så stor kjærlighet til hverandre! Snakk aldri ondt om hverandre. Dersom noen gjør en feil, be for ham med én gang. Vi er sammen i dette, med Gud. Vi er brødre og søstre. Åh, lev gudfryktig. Lev, lev som Guds døtre, lev som Guds sønner. Lev elskverdig, vennlig, ydmykt.

244 La intet ondt komme inn i ditt sinn, i dine tanker. Bare, bare avvis det. Om det banker på døren, ta det bort. Bare si, bare vis Tegnet ditt, bare fortsett å gå, “Jeg er under Blodet!”

245 Husk, det var mange av dem som kom forbi kvinnene den kvelden, sa, “Hei, Gertie, Lillie, noen av dere, bli med ut, vi skal til en fest i kveld.”

246 “Hmh-hm! Jeg er under blodet. Jeg er under tegnet, for å bli her. Min kjærlighet er til min Skaper. Døden er i landet i kveld.”

247 Og døden er i landet i dag. Dommen venter, hun er nært forestående. Atomspalting, og hydrogenbomber, og alle slags katastrofer, venter nasjonene.

248 Og Gud beveger Sin Menighet, og viste alt. Vi har oppbevart Lammet nå for en god stund, og iakttatt, sett hva Han gjør, iakttatt Hans natur og alt, men nå må Tegnet bli anvendt. Det må bli anvendt. Det er det eneste, “Uten at et menneske blir født av Ånd, og av vann, kan han ikke på noen måte komme inn.” Og skulle elske hverandre. Troende skulle atskille seg fra verden. Ikke bare ta lett på det nå.

249 Nå, dere som lytter til Dette, på lydbånd, dere kvinner, dere menn, lytt et øyeblikk. Dersom dere noen gang trodde meg, tro Det nå.

250 Det er på tide å slutte med å bråke med hverandre. Tro Bibelens Budskap! Tro Jesus Kristus! Og elsk, og ær, og respektér hverandre. Menn respektér konene deres. Respektér hjemmene deres. Bring hjemmet deres sammen, for, husk, dette Lammet var for hjemmet, ikke bare én; for hele hjemmet, også, måtte bli brakt inn. Alt måtte bli brakt inn. Vi skulle elske hverandre. Og troende skulle atskille seg fra verden.

251 Legg merke til, de skulle ikke bare komme sammen for å snakke om budskapet. De kom sammen for å anvende blodet, for å anvende tegnet.

252 Det er det dere må gjøre. Pastor Neville, og til denne forsamlingen, tillitsmenn, diakoner, til dere brødre, det er på tide at vi legger til side alt tøvet av verden, på tide vi legger til side alt annet. Vi har sett nok nå, inntil vi er overbeviste, sikre. Og Tegnet må bli anvendt. Uten Det, vil du forgå; du må forgå, det er det eneste.

253 Åh, ikke kom sammen, si, “Jeg tror Det.” Gå innunder Det, gå inn i Det! [En forstyrrelse av en offentlig kortbølge-sending høres—Red.] Hvordan gjøre det? “Ved én Ånd er vi døpt inn i Jesu Kristi Legeme.” Tro alle sammen, av hele deres hjerte. Skjønner? Han var ikke ansvarlig for noen utenfor Det.

254 Hvem var det som snakket? [Noen sier, “Det var en kortbølge-radio, broder Branham.”—Red.] Kortbølge ovenfra? [“Kom gjennom høytaleren.”] Gjennom høytaleren. Har de den der inne? Jeg hørte noen. [“Broder Branham, jeg tror det

var en kortbølge som kom inn bak der.”] Kortbølge, ja. Åh, de—de har det tilkoblet. Jeg antar de har tatt. . . Åh, til bilene? Unnskyld meg. Jeg vet noen sa noe. Og jeg trodde noen ønsket å si noe til meg, og de ikke fikk det til, ser dere, og det er grunnen til at jeg—jeg sa hva jeg gjorde. Jeg så dere kikket rundt. Jeg hørte en stemme. Jeg trodde noen reiste seg for å si noe, og jeg skjønnte ikke hva det var. Nå, nå, takk.

Men, tro, kom innunder Det!

²⁵⁵ Israel kom ikke sammen, sa, “La oss alle dra over til Gosen i dag. Vi kjører opp til Gosen. Kom deg opp på kamelen din, og vi tar oksekjerra. Og vi tar med familien Jones, her borte, og så videre, og—og familien Goldberg, og vi drar alle sammen opp til—til Gosen. Og vet dere hva? Moses skal tale i dag.” Det var ikke slik. Nei, sir, broder! Det var, kom bare innunder blodet! Ja, virkelig.

Ikke å snakke om Det; kom inn i Det!

²⁵⁶ En av dem sa, “Vet du, herr Goldberg, jeg vet faktisk at det er Sannheten.”

²⁵⁷ “Ja, broder, jeg tror det er Sannheten. Jeg vet det er Sannheten.”

“Herr Lavinski, hva tror du om det?”

²⁵⁸ “Det er absolutt Sannheten! Jeg så kraften til Jehova Gud tale. Jeg så froskene kom ut av landet. Jeg vet at det ikke skjedde før han sa det, og jeg vet at det var Jehova Gud.” Nå, det er helt fint.

“Er dere omskåret?”

“Ja, sir!”

“Er du en troende?”

“Ja, sir!”

²⁵⁹ Og da han hørte pastor Moses tale, den dagen, sa han, “Men dere må komme innunder blodet, for Gud sa, ‘Blodet er et tegn.’ Det er et tegn! Uansett hvor mye du trodde, hvor mye du er omskåret; det er en pakt Gud ga til Abraham, og så videre, det er pakten. Men du må komme innunder blodet, det er et tegn, for Han sa, ‘Når Jeg ser blodet, vil Jeg gå forbi.’ Israelitt, eller hvem som helst!”

²⁶⁰ Det er denominasjon eller ikke denominasjon, begge delene, du må komme innunder Blodet. Metodist, baptist, presbyterianer, pinsevevner, ikke-denominert, hva enn du er, det er for et individ. Du må komme innunder Blodet. Nå ikke bare snakk om Det; ta imot Det! Hør meg! Hør meg! I Herrens Navn, hør meg! Skjønner? Må komme innunder Blodet!

²⁶¹ Han var ikke ansvarlig for noen personer på utsiden av blodet. Gud gjorde det klart at alle utenfor blodet ville forgå.

262 Kan jeg bruke Hans Ord? Alle på utsiden av Kristus vil forgå. Hvordan kommer du inn i Kristus? Første Korinterbrev 12, "Ved én Ånd!"

263 Ikke, "ved ett håndtrykk, ved ett medlemskap, ved én denominasjon." Det er det de prøver å gjøre det til. De kan gjøre det.

264 "Men ved én Ånd er vi alle døpt inn i ett Legeme." "Dersom en engel fra Himmelen lærer noe annet," sa Paulus, "la ham være forbannet." Det er Budskapet, kom inn i Kristus!

265 Hør her, noen personer på utsiden av tegnet, Gud var ikke ansvarlig. Og Gud er ikke ansvarlig for noen person, stor eller liten, populær eller upopulær, rik eller fattig, fange eller fri, mann eller kvinne; Han er ikke ansvarlig for noen som er på utsiden av Tegnets pakt. Han er ikke ansvarlig.

266 Du sier, "Men, Å Herre, jeg har gjort *dette*. Jeg kastet ut djevlener. Herre, jeg gjorde *dette*. Jeg—jeg forkynte Evangeliet."

267 "Gå bort fra Meg, dere som gjør urett. Jeg har aldri kjent dere." Han anerkjenner bare Tegnet.

268 Hører dere Det? Si, "Amen." [Forsamlingen sier, "Amen!"—Red.] Nå, så det er opp til deg. Han. . .

269 Da jeg satt her nede i skogen her om dagen, undret guttene, sa, "Nå er det gått to dager, du har ikke. . ." Jeg hadde ikke skutt ett ekorn. Sa, "Hva er i veien?" Ser dere, det var hva det var. Skjønner?

270 Sa, "Legg det på dem, på dem." Sa, "Du har snakket—snakket med Meg om det." Skjønner? Nå er det i ditt fang. Det er i ditt.

271 Han vil ikke anerkjenne noe annet enn den Pakten, av den Hellige Ånd. Og du kan ikke motta den Pakten uten at du er frelst, helliggjort, og så døpt inn i Legemet. Han vil ikke.

272 Du kan ha en etterligning, du kan føle det godt, og hoppe *opp-og-ned*, tale i tunger, og danse i Ånden. Det har ikke det minste med Det å gjøre. Hør Det, i Herrens Navn! Gud anerkjenner ikke det. Hedninger gjør det. Hekser gjør det.

273 Du sier, "Jeg er en lærd. Jeg gjør *dette*, *det*, eller *hint*." Han bryr Seg ikke om hvor mye lærd du er. Djevelen er det, også, ser dere.

274 Han anerkjenner bare Tegnet. Det er Budskapet for tiden! Det er Budskapet for denne dag! Det er Budskapet for denne tid! I Jesu Kristi Navn, ta imot Det!

275 Ikke en er- . . . erstatning, noe djevelen kan legge over på deg; slik som en falsk kjærlighet, som får en mann til å elske en annen kvinne ved siden av sin kone, eller en kone noen ved siden av, eller noe av dette, skammelige greiene. Det er ikke ekte kjærlighet. Det er djevelen. Det er hans gjerninger. Det er

noe han har prøvd å gi til deg, istedenfor; en glede, å drikke og føle godt ved det, si, “Jeg er deppa; jeg vil gå ut og få meg en halvliter, og glemme det.” Det er en død.

²⁷⁶ Gud er din glede. Gud er din styrke. Å kjenne Budskapet, å kjenne Sannheten, det er vår tilstrekkelighet nå. Han er min fulle tilstrekkelighet. I Ham, alle ting jeg har behov for er i Ham. Det er vår styrke. “Min hjelp kommer fra Herren.” Dere kristne, se til Ham for deres glede, se til Ham for deres styrke, se til Ham for deres lykke. Han er min fred. Han er min glede. Han er min kjærlighet. Han er mitt Liv. Det er en Pakt, Tegnet på døren!

²⁷⁷ Ikke ansvarlig for én person, én person, uansett hvem du er, er Han ikke ansvarlig, på utsiden av Det.

²⁷⁸ Og husk, hele familien ble, ført sammen. Åh, du store! Åh, husk!

²⁷⁹ Du sier, “Vel, min pappa er en predikant. Min broder! Min pastor! Min . . .” Det kan være sant, også, men hva med deg?

²⁸⁰ Husk, bare trygg når tegnet var fremvist! Hvis en mann var her under *her*, og sønnen hans var på andre siden av gaten, var han i fare. Han ville dø. Pappaen hans ville bli frelst. Eller, hvis sønnen var over *her*, og pappaen hans over der, ville pappaen hans dø. Bare tegnet! “Når Jeg ser tegnet, vil Jeg gå forbi dere.” Det er det eneste.

²⁸¹ Du sier, “Vel, min sønn er en predikant.” Dere mødre sier, “Jeg har den beste gutten, eller den beste jenta. Jeg sier deg, de er så søte. De er blitt fylt med den Hellige Ånd, og slik en kjærlighet! De er lydige. Jeg har aldri sett på maken!” Hva med deg, mamma?

²⁸² Du sier, “Moren min er så god og snill. Jeg vet, hvis hun dør, kommer hun til Himmelen, for hun har virkelig Tegnet, broder Branham.” Men hva med deg, søs? Hele familien må bli brakt under.

²⁸³ Er dere trøtte? [Forsamlingen sier, “Nei.”—Red.] Jeg vil . . . Klokken er tolv . . . Bare et øyeblikk. Jeg kunne avbryte det og starte igjen i kveld. [“Nei.”] Men hvis dere—dere vil vente bare en liten stund til, vil jeg prøve å skynde meg nå. [“Amen.”] Jeg vil plassere dette rett inn. For, jeg tror, akkurat nå mens dere er under salvelsen av det, ville det være bedre om dere fikk det akkurat nå. [“Amen.”]

²⁸⁴ Bare når Tegnet er fremvist! Så, hele familien må være under Tegnet, Blodet. Pappa og mamma, jeg vet hvordan dere føler. Jeg har barn, også, jeg må se at de blir frelst. Jeg snakker til meg selv i dag. Skjønner? Jeg har brødre. Jeg har en søster. Jeg har kjære. Jeg—jeg ønsker å se dem frelst, også. Men, husk, uten at Tegnet blir fremvist, vil de forgå. Der er ingen oppstandelse for dem. Det er riktig. De er fortapt. Bare når Tegnet blir fremvist!

²⁸⁵ Hør her, Josva, skulle ønske vi hadde tid til å lese det. Skriv det ned, Josva det 2. kapitlet; troende hedning-skjøge, Rahab.

286 Åh, jeg skulle ønske klokken var rundt ni. Jeg skulle gjerne—skulle gjerne ha tatt det og bare vist dere hvordan det var der, ser dere. [Forsamlingen sier, “Ta tiden.”—Red.]

287 Denne skjøgen, hedningen, følg med, hele hennes familie. Hun var en troende. Hele hennes familie måtte komme under den skarlagenrøde snoren, tegnet. De måtte gå under den, for de ville dø. De hadde hørt om Guds vrede. De hadde hørt om de fremviste tegnene og miraklene fra Gud iblant Hans folk, og de måtte ta imot det. Hun måtte ta imot det. Gud, ødeleggende engel, ville komme. De visste det. Og Josva var den engelen. De stod for tur.

288 Og på samme måte står enhver nasjon, i verden, for tur for Guds Dom!

289 Denne lille skjøgen, hun hadde hørt. Troen kommer av hørelsen! Hun sa, “Hele landet er urolige på grunn av dere.” Det er riktig.

290 Nå, spionene som var sendt inn der for å ordne opp, og så videre, hun æret de mennene. Og, hun, hun ønsket å bli frelst. Hun sa, “Jeg vet at deres Gud er Gud, og jeg har hørt hvilke store ting Han har gjort. Jeg vet hva Han gjorde med Og, og jeg vet hva Han gjorde med de ulike nasjonene. Og jeg ser at de som tar imot Ham blir frelst, og de som ikke tar imot Ham blir tilintetgjort. Og jeg vil leve,” sa hun. Åh, du store! Der har dere det. “Jeg vil leve.” For de bare . . .

291 Legg merke til, Jeriko hadde hørt hva Gud gjorde, men de ville ikke ta advarselen.

292 Og det er ikke én denominasjon i dette landet, rundt, som ikke har hørt hva Gud gjør. De vil ikke ta advarselen.

293 Hans mektige kraft og tegn hadde blitt fremvist. Hva Han gjorde, Han krysset rett gjennom Dødehavet, som om det var på tørr grunn. Han fikk, Han skapte ting, og fikk frosker, og lus, og lopper til å komme i luften; skapte dem ved Sitt Ord, gjennom Sin profet. Det var ingen hemmelighet. De visste det.

294 Og Rahab sa, “Jeg har hørt det. Jeg vil ikke dø med disse vantro. Nei, sir!” Visste at dom måtte følge det, for de var like for tur. Hun visste det. Så, de lagde en utvei så hun kunne slippe unna det.

295 De måtte ha trodd at deres egen store denominasjon i Jeriko var i stand til å stå imot Guds vrede, ser dere, deres egen store denominasjon.

296 Det er det mange av dem tenker i dag. “Åh, så visst vil ikke Gud gjøre det.” Det var det satan sa til Eva. “Åh, så visst vil ikke Gud.” Han vil, for Han sa Han ville, ser dere, og det er Hans Ord. Ja, sir.

297 “Uten at et menneske blir født!” “Og disse tegn skal følge dem som er født!” Skjønner? “På dette vil alle mennesker skjønne at dere er Mine disipler,” og så videre, ser dere. Ja vel, ønsket å gjøre det. Åh!

298 Hva skjedde? Nå stengte de igjen. “Ingen vekkelse skal finne sted her. Vår denominasjon vil ikke sponse slikt. Vi vil ikke ha den slags tøv iblant oss. Jeg forbyr hvem som helst av dere å gå på det møtet.” Hmh! Jeriko, rett i køen av de fordømte!

299 Men det må ha vært noen lydbånd-gutter som hadde smøget seg inn et sted, for den forutbestemte sæden. De smøg seg bort til huset hennes og spilte noen lydbånd. Hun gjorde sitt—sitt eget hus til en menighet, for å ta imot budskapet.

300 De har dem fortsatt, vet dere. Budskapet kom frem til den forutbestemte Sæden, i alle fall. Vi vet ikke hvordan Det kom dit, men Det kom dit, slik at de Rettferdige ikke skal forgå med de urettferdige. Gud sørger for det, i dag. Ja, på en eller annen måte kommer Det seg inn. Vi vet ikke hvordan. Selv om de ikke vil sponse Det, men det er en Sæd der ute som er forutbestemt.

301 Alle som vet litt om Bibelen, vet at den skjøgen var forutbestemt. Det var hun virkelig! Hun . . . Bibelen sier, “Hun gikk ikke til grunne med de som ikke trodde.” Det er riktig. Men hun trodde budskapet for tiden.

302 Og Gud ga henne et tegn, ved Sine budbærere. Sa, “Ta en skarlagensfarget, rød snor og bind den på din . . .” Sa, “Husk, hvis du ikke binder den snoren der, eller lar den være der, som vi har unnsloppet ved, er vi ikke ansvarlige for vår ed.” Og sa, “Dersom du ikke er under den, er vi ikke ansvarlige.” Åh, du store! “Rahab, enhver forutbestemt sæd her inne, gå ut der og let dem opp. Få tak i din pappa, din mor! For, vi har nettopp kommet ut, under den forsoningen, nede i Egypt, og alt som vi ikke hadde under det tegnet gikk til grunne. Rahab, jeg gir deg et symbol. Det er et tegn. Og jeg sier, i Herrens Navn, faktisk, hvis du vil legge det! Jeg er kjent med det, med budbæreren. Jeg er kjent med vredens engel, Josva. Han er Guds ødeleggende budbærer. Jeg er kjent med ham, og han vet at det må være et tegn. Og heng det der, og jeg vil forsikre deg. Jeg sverger.” Og Gud sverget, også, at det som var på utsiden av det ville forgå, og alle som var under det ville leve.

303 Og nå, den samme eden er i dag, den samme tingen, ser dere, “Jeg vil ikke la dere forgå sammen med dem som ikke tror Budskapet.” Og de . . .

304 Hun hadde hørt at gjerningene hadde blitt gjort, og hun trodde det. Men, omtrent, hun var . . . Hun og faren hennes, og et par brødre, eller noe, var de eneste som trodde det, i hele byen.

305 Ser dere hvor få det er? Bare en *her* og *der*, en liten familie vil komme ut fra en stat. Stemmer det? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Helt riktig nå, her snakker vi fakta. Vi er. . . Hvis du skal se hva motbildet er, må du se på hva bildet var først. Du må se hva skyggen er, så vet du hva det virkelige vil se ut som. Skjønner?

306 Hans kraft ble fremvist. Dommen stod for tur. De måtte tro, for å bli frelst. Ja, sir. Og disse små. . .

307 Disse karene gikk inn der, disse budbærerne, og—og fikk tak i den forutbestemte sæden som trodde. Hun brukte huset sitt som menighet, for å ta imot disse budbærerne. De ville ikke slippe dem inn i menighetene. Nei, sir. Skjønner? Så hun. . .

308 De vil ikke slippe deg inn, heller. De sparker deg ut dersom du sier noe om Det. Ja. Skjønner?

De fikk alle i byen hennes, som ville tro, under tegnet.

309 Det er nøyaktig det vi bør gjøre i dag. Hvis du vil ha noen kjære frelst, bør du få dem inn akkurat nå. Skjønner?

310 Da Guds vrede ødela den store byen, bevarte tegnet huset hennes trygt. Amen. Hva? Symbolet var på hennes tegn. . . Eller, tegnet var på hennes hus, da resten av byen ble rystet til jorden. Hva var det? Hva var det? Josva, Guds budbærer! Gud Selv anerkjente Sin budbærers budskap. Amen! Det stadfestet det. Det stadfestet det. De anerkjente budskapet. Han anerkjente Sin budbærers budskap. Og da resten av byen ble rystet i senk, stod Rahabs skarlagenrøde tegn der over døren, og resten av dem var døde.

311 Så, rett fram dro de ødeleggende englene og ødela alt som var i byen, ikke engang en eneste eiendel ble igjen. En tok ut en eiendel, og måtte dø sammen med den, ut av den denominasjonen. Tok det hele og ødela det! "Forbannet være den mann som noen gang prøver å bygge den. Hans førstefødte vil dø når han starter," og så videre. Gud forbannet den på den måten, den store byen som forkastet nåd- . . . nådens og barmhjertighetens budskap, trodde de var trygt beskyttet.

312 Mange mennesker tror, i dag, "Fordi jeg tilhører menigheten, er jeg trygt beskyttet." Ikke tro slikt tøv.

313 Når, "Blodet skal være et tegn for dere." Ånden er nå Tegnet for dere, Livet som var i Blodet.

314 Samme, la oss tenke at, det samme tegnet som de brukte i Egypt, det samme livs-tegnet som var i Egypt, var i Egypt, Gud brukte det samme symbolet der. Josva, et fullkomment bilde på Jesus, var tro mot tegnet som hans budbærere hadde forkynt. Josva, da han sa at, han sa, "Ikke rør det huset eller noe i det. Det er reservert for Herren." Amen!

315 En hedning, en skjøge, gatejente, men hun hørte og trodde, og hun anvendte tegnet.

³¹⁶ Uansett hvor langt ned du er sunket i synd, hva du har gjort, det har ikke én ting med saken å gjøre. Anvend Tegnet. Det er for deg. Hvis du føler i ditt hjerte at det er noe som trekker, er Det for deg. Anvend Tegnet. Og den mektige Josv- . . .

³¹⁷ Ordet *Josva* betyr “Jehova-frelser.” På samme måte betyr *Jesus*, en “Frelser.” Og, Josva, da han kjente sine budbærere . . .

³¹⁸ Hans budbærere vendte tilbake, og sa, “Jeg har adlydt dine ordre. Og det var en kvinne vi fant, da vi spilte lydbåndene, vet dere. Vi fant en kvinne som trodde. Og vi fortalte henne, at alle som ville komme under det røde tegnet bak der, tegnet, ville det gjelde. Nå har jeg forkynt det. Vil du ære det, Josva?”

“Jeg sendte deg for å gjøre det.” Amen.

³¹⁹ Og så da, at, Gud æret det, huset ble ikke rystet i senk. Og så da Josva stod der og ga signalet om å ødelegge det hele, dro rett opp, og Rahab og hele hennes folk plassert riktig, og alle deres eiendeler, amen, amen, alle deres eiendeler var i huset, trygt. De bare stod der, og trengte ikke å se ut av vinduet. De kunne lese Skriften mens slaget pågikk.

³²⁰ Hun kom rett tilbake og fikk følge, fikk følge med generalen i hæren, og ble reist opp, og kom til Betlehem, og, og hennes arvedel ble tildelt dem der borte. Og hun fikk en . . . hun fikk en berømt sønn, og den berømte sønnen fikk en annen berømt sønn, og den sønnen fikk en annen berømt sønn, inntil den mektige, berømte Sønnen kom. Rett ned tilbake, og videre gjennom Obed, og videre gjennom Isai, og videre ned til David. Det er riktig, skjøgen Rahab, fordi hun trodde budbæreren. Hun anvendte tegnet, og huset hennes ble reddet, ellers hadde hun gått til grunne der nede hvor hun var.

³²¹ Lytt nøye nå. Åh, si, gjenkjenner du det? Alle under det ble frelst i Egypt. Alle under det ble frelst i Jeriko. Alle under Det vil bli frelst i dag. Blod-båndet, blod-lammet, er et bilde på Jesus Kristus.

³²² I Hebreerne 13:10 og 20. Jeg har ikke tid til å lese det. Skriv det ned. Jeg skulle lese det. Det er kalt “den evigvarende pakt.” Jesu Kristi Blod er kalt “den evigvarende pakt.” Ja, sir! “Evigvarende pakt.”

³²³ Hvorfor ble den ikke kalt “Evig pakt”? Fordi at den ikke ville være Evig. Når vi er forløst, da er det hele over. Det er en *evigvarende*, som betyr, “viss mengde tid,” inntil tiden er ute. Det vil aldri bli en ny. Når tiden renner ut, vil vi ikke trenge noen pakt. Men inntil tiden renner ut, trenger vi pakten.

³²⁴ Nå, husk, Hebreerne 13:10-20, en “evigvarende pakt.” Guds Blod-bundne løfte gjør oss fri fra synd. Amen! Det er ingen synd i Ham; synd, selv, kjød.

325 Tilbe Ham og vis frem Hans lovede kraft! Guds Blod-bundne, tegn-bundne, paktsfolk har Jesu Kristi Ånd her inne, at, "Den som tror på Meg, han skal også gjøre de gjerninger Jeg gjør," fremviser pakten. Skjønner?

326 Nye Testamentet! *Testamente* betyr "pakt." Det er riktig, er det ikke, doktor Vayle? *Testamente* betyr "pakt." *Det Nye Testamentet* betyr "den nye pakt." Det Gamle Testamentet var den gamle, under lammet, da livet ikke kunne komme tilbake på den troende. Det Nye Testamentet var Guds Lam, og Hans Liv kommer tilbake på oss. Blod er Liv! Skjønner? Blod er Liv i det Nye Testamentet, ser dere, Liv er fra Lammets Blod, som betyr det Nye Testamentet, nye pakt.

327 At, Gud, "Etter de dagene vil Jeg skrive Min lov på deres hjerters kjødtavler." Skjønner? Skjønner? "Ikke på steintavler, og et lams blod, da du måtte si, 'Ja, jeg-jeg har blodet over her, nå hva sier det at man må gjøre?' Men på hjertets kjødtavler, ser dere, Åndens pakt vil Jeg slutte med folket."

328 Og Den fremviser Hans kraft. Johannes 14:12, sier, "Den som tror på Meg, skal også gjøre de gjerninger Jeg gjør."

329 *Nye Testamentet* er "ny pakt," nytt Liv, viser at Jesus har møtt ethvert krav for oss som Gud krevde, for i sannhet å danne oss tilbake, til Guds sønner og døtre, under Blodet, der det ikke er noe fordømmelse.

330 Romerne 8:1, "Så er det da ingen fordømmelse for dem som er i," ikke de som *tror* Det, "de som er i Kristus Jesus, som ikke vandrer etter kjødet, men etter Ånden. Og Mine Ord er Ånd og Liv." Skjønner? Åh, kunne jeg ikke ta en tekst fra det og holdt på rundt et par timer til. Men vi skal skynde oss gjennom det, ser dere.

331 Ikke noe mer fordømmelse; fri fra synd, fri fra verdens bekymringer, ingen anklage. Hvorfor? "For dem som har blitt, ved én Ånd, døpt inn i ett Legeme." Der har Lammets Blod blitt anvendt. Himmels Gud har tatt imot dere, og deres. . . Hans Liv er i dere, og dere er Guds sønner og døtre.

332 Din karakter er Guds karakter. Hva er det, en som lett kan overtales? Nei, sir! Gud er dommens Gud. Han er irettesettelsens Gud. Det må være på linje. Ikke noe annet vil gå. Det er den slags karakter du er, fordi du er din Fars karakter. Skjønner?

333 Hva? Livet, se når (det) livet ble tatt, for blodet. Skjønner? Livet selv ble tatt. Skjønner? Livet, ble tatt, for blodet. Skjønner? Blodet ble påført, og livet kunne ikke komme på den troende da, for livet til et dyr. Ikke livet. . .

334 Men, ser dere, istedenfor et menneske, var det et super, super, super Menneske. Skjønner? Og det gjør mennesket nå ikke bare til et menneske, men han er en sønn og datter av Gud, av super, super, super, super, super Livet som

var i Ham, kommer tilbake på deg; og forandrer deg fra en synder, og verdens ting, et menighetsmedlem, og en denominasjons-gjenger, til en gjenfødt kristen, fylt med Ånden; Guds Liv bare strømmer fra deg, som gnister fra en ambolt, idet du vandrer, full av dyd, og kjærlighet, og vennlighet, og idet den Hellige Ånd beveger Seg, og taler. Åh, du store! Der har du det. Og med (hva?) å høre Budskapet, og iaktta Ildstøtten, og den salige vissheten, “Jeg har gått over fra døden til Livet.” Legg merke til, derfor, ingen fordømmelse i det hele tatt.

335 “Dersom våre hjerter ikke fordømmer oss, så har vi det vi har bedt om, ser dere, vi vet.” Men dersom synd er i hjertet vårt, så fordømmer det oss, vi—vi kan like godt ikke begynne engang. Skjønner? Du må bli fri fra synd. Og den eneste måten du kan bli fri fra synd er å komme inn i Ham. Det er det eneste dekket som finnes for synd, er Kristus.

336 Husk, paktens Blod, paktens Blod blir ikke anerkjent uten Tegnet. Du kan ikke. Du vil ikke. Du sier, “Vel, jeg—jeg er blitt helliggjort fra ting.” Det er ikke Tegnet. Det er Ånden, som er Tegnet, Kristi Ånd over deg. Tro det!

337 Nå, hør her, Ordet forsikrer oss om løftet. Alle disse er tekster jeg har skrevet ned her. Bare fortsetter å forkynne hele dagen, ser det ut som, ser dere, om det. Skjønner? Ordet forsikrer oss om løftet, fordi Det er løftet. Ordet er Løftet, og Ordet er Gud, og Ordet er—er vårt. Og vi blir Ordet, og Ordet blir oss. “Og dersom dere blir i Meg, og Mine Ord i dere,” så, ser dere, blir det bare én stor familie. Skjønner? Det forsikrer oss. Fordi hvorfor? Vel, det er en del av oss. Skjønner? Skjønner? Ser dere, Det blir en del av oss. For en tekst! Ja vel. Forsikrer oss, løftet.

338 Tegnet er symbolet på at noe er blitt kjøpt og blitt godkjent. Nå, du kan ikke få tegnet for jernbane-turen før du betaler prisen; og den eneste måten du kan betale på er å betale det. Det er riktig. Hva? Tro Det. Ta imot Det. Full lydighet mot hele Guds Ord vil gi deg rett til Tegnet. Full lydighet! Ikke en del av Det så langt som denominasjonen din går, men alt sammen. Full lydighet mot Ordet, som er Kristus, bringer deg inn i Kristus.

339 Hva nå om du var nesten helt inne, men føttene dine hang utenfor? Hva om du var helt inne, med hendene hengende utenfor? Mesteparten av oss inne, men hjertet hengende utenfor? Skjønner? Skjønner? Hjertet er i verden ennå? Skjønner? Men vi gjør ikke det.

340 Full, total lydighet gjør deg og Ordet Ett. Du tror Det, hvert grann. Og alt sammen av Det er i deg, og du ser Det virker gjennom deg.

341 Du går ikke rundt med en masse spetakkel. Skjønner? Du er en kristen. Uansett hva andre sier, kan de aldri røre deg. Du er i Kristus. Du er så trygg du kan få blitt.

342 Når døden banker på døren, har den ingen makt, ser dere, ikke i det hele tatt. Hvorfor? Det er bare å trå ut fra *her* til Der.

343 Alder betyr ikke noe. Du er kommet forbi alder. Du er i Evigheten, fordi du er i Ham. Han er Evig. Betyr ikke noe, om du er ung, gammel, middelaldrende, eller hva enn du er. Pen, stygg, kort, fet, hva, det betyr ikke det minste. Det gjør det ikke.

344 Du farer ikke rundt, og alle disse andre tingene. Du, du er kommet forbi det. Du er død. Ditt liv er skjult i Gud gjennom Kristus. Du er forseglet inn der ved den Hellige Ånd, og vandrer i Kristus. Det eneste målet du ser er Kristus. Det er alt. Det er den Eneste, du vandrer med. Åh, du store! Ikke rart vi pleide å synge den lille sangen!

Fyll min vei hver en dag med kjærlighet,
Mens jeg vandrer med den himmelske Duen;
La meg hele tiden gå, med en sang og et smil,
Fyll min . . .

345 La meg være en broder. La meg leve som et forbilde på hva Kristus sa en mann skulle være. La meg være en broder for en broder, en broder for en søster. La meg være en—en forkynner for forkynnerne. La meg være et forbildenes forbilde. La meg vise verden at dette Ordet er Kristus. Den eneste måten jeg kan gjøre det på er å komme inn i Ham. For, jeg kan ikke gjøre det selv, du kan ikke gjøre det. Men la Ordet og deg bli Ett, da lever Det Seg Selv ut. Du er et vandrende Jesu Kristi brev, når Han har fått fullstendig kontroll, kontroll over deg, for å gjøre ethvert Ord.

346 Hvis Han kommer på *denne* måten, “Jeg vil gjøre Dette,” og du sier, “Nei, nei, jeg tror ikke Det,” ser dere, du er ikke i Ordet ennå. Skjønner?

347 Full, følg nå med, fullstendig, fullstendig lydighet mot hele Guds Ord gir oss rett til Tegnet. Så når vi ser, ber, må vi ha Tegnet å presentere med vår bønn.

348 Hvis du sier, “Jeg ber, Herre, men egentlig har jeg ikke . . .” Vel, ikke gjør det. Kan like godt stoppe, ser dere, for . . . Gå i gang, først, få tak i Tegnet, ser dere, for Tegnet er det Han vil anerkjenne. Skjønner? Ja, sir!

349 Når vi ber, da må vi presentere Tegnet, “Herre, jeg har adlydt Deg, fullstendig. Jeg har omvendt meg fra syndene mine. Jeg føler at Du har tilgitt meg. Jeg er blitt døpt i Jesu Kristi Navn. Den Hellige Ånd er over meg. Nå har jeg behov for en viss ting til Din ære. Herre, jeg ber om det. Det er mitt nå.” Da er det noe som forankrer seg bak *her*, “puh-puh,” det er ditt. Det gjør det. Da er det hele over. Det er helt over. Det er avgjort. “Jeg ber om *dette*. Jeg ber om det. Jeg må ha det. Skjønner? Skjønner? Jeg—jeg ønsker det til Din ære.” Skjønner? Vel, slik er det, da gir Han det bare til deg. Da vet du at det er ditt. Det er slik det er, våre barn, så videre, vi anvender Blodet, tror det. Det er alt. Ja vel.

³⁵⁰ Hva gjør Han da? Når du har, kan presentere Tegnet med din bønn, viser Det at du fullstendig har kommet til lydighet mot hele Guds Ord. Når du har Tegnet, viser det at du har adlydt ethvert Ord. Da, er du og Ordet ett, du bare ber om den tingen som du er. Skjønner? Skjønner? Så, ja, du vet.

³⁵¹ Hvis jeg sier til *denne*, “Hånd, adlyd meg, strekk deg ut etter det lommertørkléet!” Den gjør det. Ser dere, hånden adlød meg. Hvorfor? Den er en del av meg. Skjønner?

³⁵² Så når du og Ordet blir ett, er ethvert løfte, ære være Gud, ethvert løfte ditt. Det adlyder deg. Da bør du passe på hva du gjør. Du stikker ikke hånden din inn i en ild, bare for å si, “Se meg gjøre det.” Åh, nei, nei! Skjønner? Men om det er noe i ilden, jeg må få tak i, vil den adlyde meg. Skjønner? Skjønner? Det er riktig. Ser dere, du bør passe på hva du gjør.

³⁵³ Det er grunnen til at den Hellige Ånd gis ut sparsomt, og slikt, dere vet hva jeg mener, fordi noen... Du ønsker ikke å... En ekte Guds tjener gjør seg ikke viktig med Det, ser dere. Slik er det. Det er å lage et show.

³⁵⁴ Når vi ber, presenterer vi Tegnet. Det viser at vi har adlydt fullstendig.

³⁵⁵ Paulus forteller oss, at, “Blodet taler.” Det, alle vet at blodet er, i virkeligheten, selv, ikke kan tale. Det er kjemi. Er det riktig? Hvor mange vet det? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Men hvor mange vet at blodet taler? [“Amen.”] Hvis dere vil skrive det ned, 1. Mosebok 4:10. Gud sa, “Hva med din bror?” Sa, “Hans blod roper fra jorden, imot deg.” Amen! Er det riktig? Hans blod taler. Halleluja! Gud sa, “Hva med ham?”

Han sa, “Er jeg min brors vokter?”

³⁵⁶ Sa, “Hans blod roper ut. Hans blod roper ut.” Det var et tegn. Det var et tegn, på at han hadde blitt drept. Hans blod ropte ut imot ham.

³⁵⁷ Nå, hvis dere får tak i det i 1. Mosebok 4:10, så i Hebreerne 12:24, begynn og les. I Hebreerne 10, 12:-4. Står, “Jesu Blod taler bedre ting enn Abels blod.”

³⁵⁸ Ser dere, Abel, han var en rettfærdig mann. Han døde. Han døde, uskyldig, fordi han var i Veien. Han var i Veien, og stod for den ekte åpenbaringen han hadde. Han talte. Det ropte ut! Det rettfærdige Abels blod ropte ut imot Kain.

³⁵⁹ Men Jesu Kristi Blod, ikke bare ropte ut, Det forløste. Amen! “Det taler bedre ting.” Det gjør dere til sønner og døtre. Det skjuler dere for Guds vrede. Skjønner? Abels blod kunne ikke skjule Kain, ser dere, men Jesu Blod kan. Amen!

³⁶⁰ Så, gamle Kain, kom ut i dag, hvis du har vært en forfølger imot Ordet, og sier, “Miraklenes tid er over. Denne Tingen er bare tøv, og slikt.”

361 Det roper ut, ser dere. Jesu Kristi Blod roper ut, men det er tilgivelse i Det dersom du bare vil ta imot Det. Skulle ønske vi kunne stanse en liten stund på det, ser dere, "Blodet taler bedre ting."

362 Tro, for sikkerhet. Anvend deretter, ser dere. Tro for... Her er det du vil tro for. Ser dere, du vil ha din egen sikkerhet. Du tror for din egen sikkerhet, og anvend deretter Tegnet for hele familien. Skjønner? Du sier, "Hvordan kan jeg gjøre det?" Krev Det! Hvis Det virket på deg, da blir du og Ordet ett. Amen! Amen! Skjønner? Ser dere, Det virker for dere begge. Du og Ordet er ett, anvend Det så for dine barn, anvend Det før dine kjære.

363 Slik som Rahab gjorde, hun anvendte tegnet for faren sin, hun anvendte det for sin mor, hun anvendte det for sine brødre og søstre, og fikk dem alle inn.

364 Anvend Det, si, "Herre, jeg går etter min sønn. Jeg går etter min datter. Jeg krever henne! 'Satan, slipp henne løs!' Jeg kommer etter henne. Jeg anvender mitt Tegn, den Hellige Ånd. Å Hellige Ånd, som lever i meg, grip tak i min datter der. Jeg går til henne nå, med Din salvelse over meg." Han vil gjøre det. Amen.

365 Det var det de gjorde i Egypt. Det var det de gjorde i Jeriko.

366 Hvis du vil lese et til, Apostlenes Gjæringer 16:31. Paulus sa til fangevokteren, "Tro! Jeg er budbæreren for tiden. Tro på Herren Jesus Kristus, du og ditt hus skal bli frelst." Stemmer det? Tro for ditt hus, bring dem alle under. "Nå har du sett Himmelen Gud utføre et mirakel. Det er før dommen. Tror du det?"

"Ja! Hva kan jeg gjøre?"

367 Han sa, "Reis deg og bli døpt." Paulus tok ham med ut og døpte ham, sa, "Tro nå på Herren Jesus Kristus, og du og ditt hus skal bli frelst."

368 Tro hva? Tro Herren Jesus Kristus, for ditt hus, anvend Tegnet for ditt hus.

369 Så hva gjør du når du anvender Det for ditt hus? Flytt alt søppelet ut. Få alle de korte skjørtene, og shortsene, og kortene, og sigarettene, og fjernsynene, og den slags, og spark det på dør, når du anvender Tegnet; kan ikke tåle det. Ja, sir. Ta alt sammen ut. Alle dansene, og festene, og rock 'n' roll, og vulgære aviser, og saker som er av verden, spark det på dør, si, "Vi rensker opp på dette stedet her."

370 Slik som Jakob gjorde, han sa, sa til sin kone og dem alle, sa, "Vask klærne deres og alt. Sett vekk dem gudene." Amen. Jo- . . .

371 Vet dere hva Josva sa før han gikk over? Han sa, "Vask klærne deres; kom ikke nær konene deres, og så videre, og gjør dere klare, for innen tre dager vil vi gå over Jordan." Amen. Han gjorde seg klar, anvendte tegnet. Amen. Slik er det.

372 Gjør deg klar. Anvend Det. Tro Det. Rensk opp. La barna dine, la familien din, la dine kjære, se Det i deg. Det er riktig. Det vil gjøre virkning. Ja, sir!

373 Anvend så Tegnet i bønn, med—med—med ettertanke, med tro. Anvend Det med en slik kjærlighet, og så videre, inntil du vet at det kommer til å finne, det kommer til å finne sted. Det er alt. Anvend Det med tillit, og tro at Det kommer til å hjelpe. Når du snakker med det barnet, når du snakker til din ektemann, snakker til din kone, snakker til denne kjære, tro at Det kommer til å hjelpe. Bare stå der, og si, “Herre, jeg har gjort krav på dem. De er mine. Jeg får tak i dem for Deg, Herre.”

374 Anvend Det, og skap den atmosfæren rundt deg, slik at de bare vil gli rett inn i Det. Skjønner? Åh, du er, du er, dersom du har Tegnet, skaper du en ånd rundt deg, en kraft, så når du vandrer, vet folk at du er en kristen. De ønsker inderlig at du skal si noe til dem. De tror ditt ord. Det du sier, det holder de fast ved. Skjønner? Slik er det.

375 Anvend Tegnet, deretter vandre med Det. Krev din husstand. Du må gjøre det nå. Dette er kveldstiden. Nå, dere har lyttet en lang stund, nå dette er kveldstiden. Det er tid for å anvende det nå. Vreden vil ramme, en av disse dager, det kan være for sent da. Skjønner? Anvend Tegnet, med tillit.

376 Hvis dere ønsket å lese det, lese noe her, mitt Skriftsted jeg har skrevet ned for dette, er les Efeserne 2:12, og hvis dere vil skrive det ned. Legg merke til, i Efeserne 2:12, når dere leser det, står det dette. “At vi ikke tjener døde gjerninger, men vi tjener en levende Gud, med levende gjerninger.” Amen! Åh, du store! Med levende gjerninger, levende tegn. Tror dere på levende tegn? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Skriv også ned, Hebreerne 9:11-14, hvis dere vil skrive det ned. Levende tegn, levende gjerninger, anvend det!

377 Ikke døde læresetninger, “Jeg vil ta gutten min bort til menigheten og se til at han blir medlem av menigheten.”

378 En fin kristen gutt her, en god venn, gammel kompis, en skikkelig kar, han—han kom ned her, ble døpt. Moren hans sa, “Jeg skulle ønske du hadde gått til en større menighet, hvis du ønsket å bli—bli døpt.” Skjønner? Ser dere, han ønsket rett og slett ikke gamle, døde læresetninger og slikt. Skjønner?

379 Vi tjener ikke døde læresetninger og døde guder. Vi tjener en levende Gud som utgytte Sitt Blod der tilbake, og Tegnet har blitt anvendt på oss, slik at vi også kan leve. Amen. Ja, sir!

380 Ikke tjen noen døde læresetninger. De forneker til og med slike ting som Tegnet. De sier, “Miraklenes tid er over. Det er ikke noe slikt som dåpen i den Hellige Ånd.” Hvorfor bli medlem av noe slikt? Skjønner? Ikke gjør det.

381 Anvend Tegnet, da, “tjen den levende Gud,” for levende gjerninger, levende tegn; tegn som helbreder de syke, oppreiser de døde, forutsier ting, taler i tunger, tyder, hver gang fullkomment riktig, profeterer og sier *dette* og en *slik* ting vil skje, viser tegn i Himmelen over, og på jorden, tegn og undre, amen, taler nøyaktig det Bibelen sa ville finne sted. “Tjen den levende Gud,” anvend Tegnet!

382 Ikke gå til de menighetene og slutt deg til de gamle, døde gjerningene og slikt som det, for de tror ikke engang på slike ting som tegn. Men vi som tror, amen, vet at . . . De sier, “Det er ikke noe slikt som et tegn. Det, åh, åh, det er tøv. Det de snakker om der oppe, er sprøtt. Nei, det er ikke noe slikt. Vel, dere kvinner der, åh, dere—dere, ja, dere. . . Hva har klærne dine. . . ?” Det har de. Bibelen sier så. “Hva har håret ditt med. . . ?” Bibelen sier så.

383 Det, det er bare ulikhetene, ser dere. “Ta ikke, rør ikke, smak ikke.” Han er Gud. Skjønner? Nå, det betyr noe.

384 Nå, de tror det er galskap. Men for oss som tror og kjenner Sannheten, vi vet at Det er Hans levende Nærvær, for Det gjør de samme tingene som Han gjorde da Han var her på jorden. Amen.

385 “Åh,” sier de, “de bare innbiller seg at de ser Ildstøtten.” Åh, nei! Åh, nei! Vi innbiller oss ikke noe.

386 De trodde Paulus innbilte seg Det, også. Egypt trodde Israel innbilte seg Det, men Det tok dem til det lovede land. Ja, sir! Vi gjør ikke. . .

387 Hebreerne 13:8, vet dere, “Jesus Kristus er den samme i går, i dag, og for evig,” om dere skriver det, ned, ser dere, at, “Han er den samme.” Det—det er ikke—det er ikke samme. . . en eller annen innbilning.

388 Når jeg skriver disse her Skriftstedene jeg skriver ut her, vet jeg hvor Skriftstedene er, og det er slik jeg går til det. Skjønner?

389 Vet at det er Hans levende Nærvær, for Han gjør det samme i denne Ånd. Nå, dersom det gikk rett inn i en læresetning eller denominasjon, ville vi vite med én gang at det ikke var Kristus. Er det riktig? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Hvis jeg hadde ledet dere inn i en læresetning eller noe, annet, ville jeg vært sendt fra en eller annen denominasjon. Men jeg bringer dere ikke læresetninger, og jeg lærer dere ikke denominasjoner. Jeg lærer dere Guds Ord, som er Jesu Kristi oppstandelseskraft manifestert, ikke bare for meg, men for hver den som vil. Skjønner? Så du. . .

390 Du er min broder. Jeg er ingen stor person, og du en liten person. Vi er alle små personer i Gud. Skjønner? Vi er Hans små barn. Vi vet ingenting, hva vi virkelig burde vite. Han lar oss vite ettersom Han vil, og vi er takknemlige til Ham for det vi vet om Hans velsignelser. Og jeg deler ikke dette av meg selv; jeg

ønsker å dele det med dere. Skjønner? Jeg ønsker dere inn i Det, og jeg ønsker at dere skal ta imot dette Tegnet. Og dersom dere ikke har gjort det. . . Mange av dere, mesteparten av dere, har allerede gjort det. Men hvis noen av dere ikke har gjort det. . .

³⁹¹ Ser dere, jeg snakker på lydbånd, også, forstår dere. Og mange av det. . . Og jeg sier ikke her i menigheten; vi er alle kommet ut, kanskje. Men det kan være tusenvis ganger tusenvis som vil høre lydbåndet, ser dere. Og, det, det er en tjeneste. Det vil være noen som smyger seg inn i Jeriko, vet dere, med et lydbånd, så vi ønsker å—vi ønsker å få tak i den forutbestemte Sæden når det går inn der, ser dere, fordi vreden kommer.

³⁹² Vit at det er den levende Guds Nærvær, beviser at Gud har reist Ham opp i henhold til Sitt lovede Ord. “En liten stund og verden ser Meg ikke lenger. Jeriko, Egypt, de vil ikke seg Meg noe mer. Men dere skal se Meg, for Jeg. . .” “Jeg,” det personlige pronomen, er alltid referert til, ser dere. “Jeg er med dere. Jeg er Tegnet. Min oppstandelse er Tegnet. De gjerninger Jeg gjør vil identifisere dere, vil identifisere Meg i dere.”

³⁹³ “Som det var på—på Lots tid, slik skal det være i Menneskesønnens komme, da Kveldsbudskapet går frem.”

³⁹⁴ “For det skal bli Lys rundt kveldstiden. Rett rundt kveldstiden, vil Lyset komme på.” Åh, ære være Gud! Får meg til å føle at jeg kan løpe gjennom fiendeskarer og springe over en mur. Skjønner? Skjønner? “Det skal bli Lys rundt kveldstiden.” Det er riktig. Profeten sa så.

³⁹⁵ “Jeg vil være med dere. Jeg vil være i den lutherske tidsalderen; Jeg vil være i den Wesleyanske tidsalderen; Jeg vil være i Pinsens tidsalder; men rett ved kveldstiden vil det komme Lys.” Denominasjonene vil ebbe ut, og deretter vil Tegnet bli anvendt. Og alle disse som er ærlige i hjertet, ned gjennom her, uten—uten dere vil de ikke nå fullendelsen. Men i dere. . .

³⁹⁶ Det er som at hodet må gå, for å bevege foten. Hodet må gå, for å bevege hånden. Hodet må gå, for å bruke hjertet. Hodet må gå, for å bruke munnen. Ser dere, hodet må gå.

³⁹⁷ Og nå er vi i endetiden der tegnet ble anvendt på overkarmen på døren, ser dere, og på stolpene. “Og så når Jeg ser blodet, som et tegn, vil Jeg gå forbi dere.”

³⁹⁸ Jeg vil skynde meg nå, så raskt jeg bare kan nå. Bare rundt fem minutter, eller ti, vil vi være ferdig.

³⁹⁹ Beviser at Gud reiste Ham opp fra de døde. Tror dere det? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Han lever iblant oss i dag. Og “Jeg” er Kristus. Og “Jeg” er med oss til enden av. . . det er bare *fullendelsen*, som betyr, “verdens ende.” “Jeg vil være til verdens ende,” i henhold til Sitt lovede Ord. Han lovet det. “Og de gjerninger Jeg gjør skal dere gjøre også.” Det er ikke tøv for oss. Det er Tegnet. Det er Tegnet.

⁴⁰⁰ Vi tar imot dette hellige Blod-offeret. Vi tar imot Hans ofrede Blod, så gir . . . Han som gir oss Livet, Tegnet, et segl på Hans løfte. Efeserne 4:30, sier, “Gjør ikke blodet sorg”? Nei, “Gjør ikke den Hellige Ånd sorg, som dere er . . .” [Forsamlingen sier, “*Forseglet.*” – Red.] “Under en pakt, satt bort.” Du er under en pakt. Du er det. Et Tegn, den Hellige Ånd, vil være seglet. Når noe er forseglet på innsiden av et segl, bør du ikke bryte det. Kan ikke bryte det, du, ikke Guds Segl. Nei. Skjønner? For dere er . . . “Gjør ikke Guds Hellige Ånd sorg, som dere er forseglet med inntil forløsningens dag, når legemet blir reist opp.”

⁴⁰¹ Det er en sæd, et tegn på at sæden har begynt å spire med Evig Liv, “*Zoe*, ‘Mitt Eget Liv,’ og Jeg vil reise den opp igjen på den siste dag.” Og ettersom du vandrer, har du tillit til at Kristi Liv er i deg, og du er i Ham. “Ved én Ånd ble vi alle døpt inn i ett Legeme, og forseglet der ved den Hellige Ånd,” iblant disse troende slik som dette, “inntil den dag da Jesus reiser oss opp.” Åh, du store! Anvend Tegnet. Det er hva det betyr for oss. Vi forventer at dette Offeret skal gi oss Liv og Det gjør det. Og Det gir oss Tegnet, og vi anvender Tegnet, som er Seglet inntil . . . Å få—å få del i Dette, hvilken mektig ting det er, å få del, døpt ved denne ene Ånd, inn i det ene myst- . . . mytiske Legemet.

⁴⁰² Sa jeg det ordet riktig, *mytisk*? Mystisk, mystisk Legeme, Jesu Kristi mystiske Legeme. Ser dere, den Hellige Ånd sa, “Du sier det feil.” Et fehode som meg, men Han sa, “Du sier det feil,” jeg kalte det, “*mytiske*,” som er Jesu Kristi mystiske Legeme, ser dere, Jesu Kristi mystiske Legeme. Jeg . . . Vi trenger ikke en utdanning; vi trenger den Hellige Ånd. Han er den Ene. Skjønner? Han er den Ene. Ja, ser dere, det kan ha forvirret noen et sted, en eller annen lærer, nå håper jeg han forstår det riktig. Det mystiske Legemet! Det vil være for noe, ellers ville Han ikke ha sagt det. Skjønner? Han er rett her nå. Han er rett her på talerstolen. Han er rett her ute. Det er Ham. Skjønner? Puh!

⁴⁰³ Og i Ham er ingen død. I Ham er ingen sorg. I Ham er ingen tretthet. I Ham er ingen synd. I Ham er ingen sykdom. I Ham er ingen død. Vi er i Ham! Hvis satan prøver å gi deg noe, slik som sykdom, bare ta Tegnet ditt og anvend Det. Åh, du store! Ta Tegnet ditt og anvend Det, at du er et produkt kjøpt av Jesus Kristus. Tegnet står for at prisen din er betalt.

Han sier, “Når du dør, er du fortapt.”

⁴⁰⁴ Si, “Du tar feil. Jeg har det kjøpte produktet. Jeg er et kjøpt produkt. Jeg har Tegnet.”

“Hva er Tegnet?”

⁴⁰⁵ Han vet hva Det er. Ikke, ikke fjas med ham. Han vet hva Det er. Nå, du kan snakke med noen av disse predikantene, og de ville argumentere med deg. Ikke satan; han vet bedre.

Skjønner? Åh, ja. Han kom imot det, to eller tre ganger, vet dere, og gjorde et feiltrinn, av fristelse. Satan vet hva du snakker om. Bare vis Tegnet, han vil flykte. Ja.

⁴⁰⁶ For, hva er det? Det er et forseglet produkt. Han kan ikke bryte det opp, og komme med noe inn der som ikke er riktig. Si, "Fingrene fra fatet! Jeg er forseglet." Åh, du store! Et forseglet produkt! Ja, sir! Du er kjøpt. Hold Tegnet over din ubevegelige tro på Hans løfte, se ham forsvinne. "En rettferdig menneskes brennende bønn utretter mye!" Skjønner? Skjønner? Ta Tegnet. Det er hva Det er for. Satan er der for å friste deg.

Han var i Egypt, for å friste.

⁴⁰⁷ Ja, du vet, den dagen da Rahab slapp skjøgen. . . Skjøgen slapp ned snoren, snoren, kan jeg forestille meg at noen av soldatene lo og gjorde narr, sa, "Den gale kvinnen der oppe! Hun er gått fra forstanden. Se, hva hun har der. Ha, ha, ha! Ja, har du noen gang hørt på maken? Vel, doktor Jones sa, der nede, 'Det er ikke noe med det.'" Men det var det, for en budbærer fra Gud brakte budskapet og fortalte dem.

⁴⁰⁸ Kunne du forestille deg egypterne si, "Ser ut som. . . Si, se på den gale flokken med holy rollers, som stryker blod! Ha, ha! De vil få noe søl, når de skal vaske det av! Åh, du store! De store, fine hjemmene er helt dekt med blod! Åh, for en stank! Jeg vedder på at det vil bli fælt om noen dager. Det betyr ikke noe. Vet du hvorfor? Hellige fader *Den-og-den* sa så." Men det var det. Det var det. Det betydde noe.

⁴⁰⁹ Det betyr noe for oss som tror Det. Skjønner? Bare husk din ubevegelige tro som du har på dette Ordet! Nå, du er ikke Eva noe mer. Skjønner? Du er ikke en av disse tvilerne, og, vel, som går på kompromiss med satan. Du holder ethvert Guds Ord. Skjønner?

Eva sa, "Vel, Herren sa så!"

⁴¹⁰ Satan sa, "Men, du vet, Herren vil slett ikke gjøre noe slikt mot en fin person som deg. Åh, du er så elskverdig. Han ville ikke det." Åh, jo, det vil Han, også. Han sa Han ville gjøre det.

⁴¹¹ "Vel, faren min var en forkynner. Jeg har vært en forkynner." Jeg—jeg kan ikke hjelpe for det. Uten Tegnet, er du fortapt. Vreden er over deg, ser dere, det er alt, uten Tegnet. Skjønner? Ja. Han sa Han ville gjøre det, og Han vil gjøre det. Det, det bare avgjør det. Han sier Han vil gjøre det.

"Åh, jeg tror miraklenes tid. . ."

⁴¹² Ja, men Han sa ikke det. "Jeg er den samme i går, i dag, og for evig," ser dere, det er akkurat hva Han viser Seg å være.

⁴¹³ Nå, for oss, vi vet det. For dem, de tror Det ikke. Men vi tror Det. Vi vet det er Sannheten. Skjønner?

⁴¹⁴ Nå, ved å være i det, blir vi en del av Ordet. Og tar så Tegnet, Ånden, over løftet, "Jeg er Herren som helbreder deg."

415 Gjør dere nå klare for helbredelsesmøtet i kveld. Skjønner? Ta Tegnet, heng Det over Ordet, på din ubevegelige tro på det Ordet, og han vil forsvinne. Nå, Det er—Det er tingen som kaster ham ut, for i Ham er det ikke noe slikt.

416 Skulle ønske jeg kunne vitne litt nå, om noen ting jeg har sett skje bare på de siste ukene. Skjønner? Skjønner? Åh, hva jeg kunne vitne om!

417 Dere vet, og Lukas sa, “Dersom alt Jesus har gjort skulle bli skrevet i bøker, det . . . var det ikke nok bøker i verden til å skrive dem.”

418 Bare hva jeg har sett i min egen tjeneste, sett Ham gjøre, du hadde ikke fått stablet opp bindene på denne plattformen her. Hvis jeg hadde skrevet i detalj hva jeg har sett Ham gjøre bare i min egen tjeneste, sett Ham gjøre det. Skjønner? Han hadde mer suksess i min tjeneste enn Han hadde i Sin Egen. Nå, husk, Han hadde mer suksess nå, ikke meg; Han hadde. Glory! Halleluja!

419 Han hadde mer suksess i Jeffersonville enn Han hadde i Nasaret. Han gjorde det i den onde byen og denne onde byen. Amen! Glory! For, “Han kunne ikke utføre noen mirakler der,” men Han gjorde det her. Han brøt til slutt igjennom, her. Han fikk utført det her. Han måtte kanskje få tak i mennesker et annet sted, men Han—Han fikk det gjort, likevel. Så, Han hadde mer suksess akkurat her enn Han hadde i—i Kapernaum eller—eller Nasaret, i det. Han har gjort mer mirakler akkurat her i dette tabernaklet enn Han gjorde i hele Sin tjeneste på jorden. Det er riktig, Han gjorde det. Hva nå med resten av verden? Åh, du store! Nå, det er hva Han har gjort.

420 Husk nå, “Han” har gjort. Nå, sa aldri at jeg har gjort det, ser dere, nei, for jeg gjorde det ikke. Jeg gjorde det rett og slett ikke. Jeg bare elsket Ham og bare overga meg selv til Ham, og sa det Han sa, og den Hellige Ånd gikk til de andre menneskene og de trodde det Han sa, og så gjorde Han arbeidet. Det er alt.

421 Hvis Han kan få oss alle til å tro det! Hva ville Han gjøre akkurat nå om Han kunne få oss alle til å tro det akkurat nå, riktig? Det ville ikke ha vært en svak person rundt om i byen. Det er riktig. Hvis Han kunne få alle til å tro det, ville alt vært over. Skjønner?

422 Hold Tegnet ditt over din ubevegelige tro på Hans lovede Ord, og satan vil forsvinne.

Nå skal jeg avslutte nå.

423 Gud ga en gang et annet tegn til verden; det var en regnbue. Husker dere det? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Han forble alltid, alltid tro mot det tegnet, for Han ga det som et tegn. Alle disse tusener av år, har Han aldri unnlatt

å fremvise det tegnet. Er det riktig? [“Amen.”] Hvorfor? Han ærer det. Han ga det. Han ga verden et tegn på at Han aldri mer ville ødelegge verden med en oversvømmelse. Og Han har alltid, alltid, siden den dag, fremvist.

424 Det er noen bestanddeler i luften, som danner regnbuen. Når det regner, og solen kommer ut, vises den. Solen tørker opp regnet, så setter Han regnbuen der for å stadfeste at det aldri vil regne nok vann på jorden til å ødelegge den igjen. Det er Hans pakt. Det er et tegn. Han sa, “Jeg vil gi dere den som et tegn.”

425 Han æret Sitt tegn. Han æret Sitt tegn på Noahs tid. Han viser det fortsatt. Han æret Sitt tegn i Egypt. Han æret det i Jeriko. Han ærer Det i dag. Han ærer alltid Sitt tegn når det fremvises.

426 Alle disse tusener av år, har Han elsket å fremvise det tegnet. Han glemmer det aldri. Han glemmer ikke Sitt tegn. Nå, uansett hvor mye verden forandrer seg, er regnbuen fortsatt der. Ser dere, Han ærer tegnet.

427 Det samme gjør Han nå, Han ærer Sitt Tegn. Uansett hvor mye menigheten forandrer seg, hvor mye den gjør *dette*; ærer Gud fortsatt Sitt Tegn, det alene. Viser oss at Han aldri unnlater å ære det Han gjør og det Han sier. Vi tar imot, vi—vi respekterer Det. Jeg gjør det.

428 Han forventer også at vi fremviser Hans Tegn over vår tro, for satan og alle hans vantro kulter og denominasjoner, at vi tror at Hans løfte er sant, og Han vil gjøre det Han lovet å gjøre. Der er Menigheten.

429 Ikke rart de ikke klarer å komme til første base der ute, som vi kaller det; unnskyld uttrykket. Ikke rart de ikke kommer noen vei, men går tilbake til en denominasjon og en flokk med velkledde dannede mennesker, intellektuelle, utdannede. Kommer aldri noen vei, fordi det er det de fremviser, “Jeg er metodist. Jeg er presbyterianer.” Det er alt de er.

430 Men troende tar Tegnet! Og det Jesus begynte å gjøre i Galilea, fortsetter Han å gjøre nå gjennom Sin fremvisning av Tegnet, av den Hellige And tilbake over Menigheten. For, det var ikke apostlenes gjerninger, det var den Hellige Ånds gjerninger i apostlene, og det var et Tegn.

431 De sa de måtte legge merke til Peter og Jakob, idet de . . . Peter og Johannes, idet de gikk gjennom tempelporten som ble kalt Den fagre, da de så at de var ulærde. De kan ha sagt, “Hit, hain’t, tote, tear, fetch, carry. [Engelske ord med dårlig grammatikk—ovs.] Jeg skal fortelle dere om *dette*.” Skjønner? De kan ha hatt all slags grammatikk som de ikke kunne forstå. De forsto kanskje ikke forskjellen, all . . . all matematikken i Skriften. Men de måtte legge merke til at de hadde vært

sammen med Jesus. De kunne fremvise Tegnet, fordi den samme Ånd som var over Ham, før Hans korsfestelse, var over dem etter oppstandelsen. Amen!

⁴³² Da gjør det Ham til Hebreerne 13:8, “Jesus Kristus den samme i går, i dag, og for evig.” Det er slik vi vet Han lever. Fordi hvorfor? Hvordan vet vi at vi lever? Fordi Han lever. Og fordi vi vet vi lever, er fordi vi er lik Ham, og vi er i Ham. Og Han sa, “Fordi Jeg lever, lever dere også. Jeg er Han,” i Åpenbaringen, “som var død, og levende for evig.” Og dersom—dersom vi dør til oss selv og blir levende i Ham, er vi levende for evig. Og da er Hans Liv i oss akkurat som livet i alt mulig annet, Det fremviser det Han var. Og det gjør Ham til den samme i går, i dag, og for evig.

⁴³³ Nå, hvordan kan du, når de forneker Det? Ser du ikke, “døde gjerninger”? Tjen den levende Gud, ved den Evige. . . Jeg mener, den evige pakten fra Livet som var i Jesu Kristi Blod. Går videre nå, for å avslutte, jeg. . . Vel, jeg tror, vi bare vil stoppe. Ser dere, fremviser Tegnet på Hans nåde, Hans kjærlighet! Nå, uten dette Tegnet anvendt. . .

⁴³⁴ Nå, det er et Tegn. Hva er et Tegn? Tegnet er et symbol på at en gjeld er blitt betalt. En krevd pris er blitt betalt. Prisen på vår frelse var døden, ser dere, og ingen kunne betale den uten Kristus. Og ikke ånden til en denominasjon, ikke ånden til en pave, ikke ånden til en mann eller en helgen; men Ånden til Jesus Kristus over Menigheten, er et Tegn på at gjelden er blitt betalt og Han har oppfylt ethvert krav som Gud krevde, og vi og Ham er ett. “Den dag, vil dere kjenne at Jeg er i Faderen, Faderen i Meg; Jeg i dere, og dere i Meg.”

⁴³⁵ Anvend Tegnet! Anvend Tegnet på Hans oppstandelse. At, fordi Han ble oppreist for vår rettferdiggjørelse, har Han også oppreist oss med Ham. Og nå sitter vi på Himmelske steder, i Kristus Jesus, under Tegnets fellesskap.

⁴³⁶ Da Israel stod der, og skrikene fortsatte, ute på gaten, hadde de ikke noe å bekymre seg for. Det eneste, bare være sikker på at blodet, tegnet, var synlig.

⁴³⁷ Det er det eneste vi trenger å bekymre oss for nå. Det er problemer i—i veien, i sikte, venner. Det vil ikke vare lenge, før vanskelighetene rammer. Dere vet det. Vær sikker på at Tegnet vises. Og Tegnet er den Hellige Ånd. “For ved én Ånd er vi alle døpt inn i ett Legeme, og fått del i Hans herlighet,” på vårt Land, Hjem, marsjer nå til det lovede Land.

⁴³⁸ Elsker dere Ham? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Tror dere Tegnet? [“Amen.”] Hvor mange ønsker å si, “Åh, broder Branham, be for meg, at jeg vil komme under dette Tegnet?” [“Amen.”]

La oss bøye våre hoder.

439 Herre Jesus, Den Aller Nådigste! Da verden var i synd, og ingen kunne hjelpe, viste Gud på forhånd, i nåde, ved et bilde, at det skulle komme et Tegn som kunne ta bort synd; ikke bare dekke over den, men kunne ta den bort. Og Jesus kom i rett tid, og Han utgjød Blodet, Sitt Eget Liv, og tok... og skapte en forsoning for våre synder, og sendte Ham deretter tilbake i form av den Hellige Ånd, som nå er et Tegn som skal overholdes av Menigheten inntil Han kommer. For Apostelen Peter sa, "Løftet tilhører dere, og deres barn, og de som er langt borte, så mange som Herren vår Gud kaller."

440 Herre, ved Din nåde, Din hjelp, gjør jeg krav på alle som hører dette Budskapet. Jeg gjør krav på dem for Gud, jeg ber Deg, Herre, både her denne morgenen og de som vil komme til å høre på lydbandet. Og om det er en Sæd et sted, som er forutbestemt, Herre, til å høre Ordet for denne siste tid, må de komme nå, yndig og ydmykt, og legge sine troféer ned ved korset, eller seg selv, som et trofé av Guds nåde som har kalt dem. Og må de bli fylt med den Hellige Ånd og fremvise Tegnet av Jesu Kristi Liv i Hans oppstandelse, så lenge de forblir her på jorden. Gi det, Herre.

441 Disse Ordene, Herre, kanskje jeg ikke har sagt dem riktig. Og om jeg ikke har det, ber jeg om at den Hellige Ånd må ta Ordene og presentere dem slik de skulle presenteres, slik at folket vil forstå og vite, uten ondskap. Og la dem forstå at kjærligheten er korrigerende. Og at de må forstå at det er på grunn av tiden vi lever i, og Herrens nære komme, og vi ser de store røde lysene som blinker, over hele verden, at tiden er for hånden.

442 Må folket ta imot den Hellige Ånd denne dag! Jeg ber, og legger dem frem for Deg, i Jesu Kristi Navn. Og la Det være et Tegn for oss så lenge vi lever, slik Du lovet Det ville være. Det er lett å be om det, fordi Du lovet Det ville være det, og jeg vet Det vil. I Jesu Navn ber vi. Amen.

Nå, med våre hoder bøyd, bare et øyeblikk.

443 Med tro, tro, har jeg bedt for dere, det beste jeg kunne. Jeg—jeg ba med oppriktighet, med alt jeg kunne ba jeg for det.

444 Hør her, jeg innser det. Vet dere det? Det er deres tiende og offergaver jeg lever av. Det er deres støtte, her i menigheten, slik at jeg har noen å forkynne for. Det er deres kjærlighet, deres "amener," og deres fellesskap. Og deres vennlige ord der ute i verden hvor dere drar, til ulike stater over nasjonen, det er deres ord som hjelper til å bære Budskapet. Det er dere. Vi er partnere i dette, med Kristus. Vi er brødre og søstre, og Han er vår Konge. Og jeg elsker dere. Jeg—jeg—jeg—jeg, der jeg er, ønsker jeg at dere skal være. Jeg kjører tvers over nasjonen, for å tale til dere noen ganger. Jeg lengter etter å treffe dere her på søndag morgen. Jeg elsker dere. Jeg har alltid elsket dere. Noen ganger må jeg tale virkelig strengt, men det er bare

korrigerende. Ser dere, det er bare fordi jeg elsker dere, ser dere, og jeg vil ikke at dere skal gå glipp av Det. Dere, dere må ikke gjøre det.

⁴⁴⁵ Nå, bare yndig og ydmykt, med alt som er i ditt hjerte, langt dypt nede, bare ta imot Det. Si, "Herre Jesus, akkurat nå bare ta alt som er i meg, som er ulikt Deg, og la meg flytte all min stolthet, alt som er i meg, ut. Alt søppelet, all vantroen som er i meg, jeg—jeg kaster det ut nå, Herre. Jeg bare sparker det ut. Og la den yndige Hellige Guds Ånd, som en due, flytte ned i meg. Jeg—jeg vil leve Evig, Herre, og jeg—jeg vil at Du skal hjelpe meg nå. Gi det nå."

⁴⁴⁶ Mens du ber, og vi skal nynne på denne sangen, eller synge den lavt, sammen, *Jeg elsker Ham*. Og, husk, det kommer av kjærlighet, for Han er kjærlighet. Mens jeg holder hendene mine over disse lommeterklærne, fordi folket kan få dem før kvelden.

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
Fordi Han først elsket meg
Og kjøpte min frelse
På Golgatas tre.

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham.
Fordi Han først elsket meg,

Bare overgi ditt liv til Ham nå.

Og kjøpte min frelse
På Golg- . . .

⁴⁴⁷ Elsk, elsk, elsk Ham. Se hva Han har gjort for deg. [Broder Branham begynner å nynne *Jeg elsker Ham*—Red.] Det er ved kjærlighet. Kjærlighet bringer lydighet. Kjærlighet bringer frieri. Kjærlighet bringer ekteskap. Og det er dit vi er på vei, Lammets Bryllupsmåltid. Jeg hører min Frelser kalle, at Han elsker meg, også. Meg, også! Jeg . . .

⁴⁴⁸ Bare hele ditt hjerte, bare føler Noe virkelig skjønt komme inn i deg. Det er den Hellige Ånd.

Fordi Han først elsket meg
Og kjøpte min frelse
På Golgatas tre.

⁴⁴⁹ Hvis . . . Jeg vil løfte opp mine hender, med forsamlingen, med musikken. Hvis jeg har syndet, hvis jeg har gjort noe galt . . .

Jeg ber for dere nå, og meg selv.

⁴⁵⁰ Hvis jeg har gjort noe galt, min hånd til Deg, Herre, betyr at jeg er lei meg. Min hånd til Deg, Herre, betyr at jeg ikke—ikke ønsket å gjøre det. Og jeg vet jeg er døende, Herre. Jeg må forlate denne verden, i fysisk form. Jeg ønsker å møte Deg. Min hånd betyr, ta den, Herre. Fyll meg med Ånden. Gi meg Tegnet på Din kjærlighet over meg, den Hellige Ånd, som vil få meg til å leve vennlig, elskverdig, få meg til å leve Livet

som var i Kristus; så mitt hjerte vil brenne for andre, så jeg knapt kan hvile, dag og natt, inntil jeg kan få tak i alle jeg kan. Jeg vil være som budbærerne i Jeriko; jeg vil gå til alle personer jeg kan, og se om jeg kan få dem til å komme under Blod-pakten, under Lammets Blod, så de kan ta imot Tegnet.

⁴⁵¹ Ser dere, Blodet renser. Ånden er et Tegn på at Blodet har blitt anvendt. Skjønner? Ånden er Tegnet på at Blodet har blitt anvendt. Inntil Blodet er anvendt, kan ikke Ånden komme. Men når Blodet er anvendt, så er Ånden et Tegn, som sender det tilbake til deg, at din tro på Blodet er blitt tatt imot, din pris er betalt. Din pris er betalt. Det er helt over. Saken er avsluttet. Du er en kristen. Du er en troende. Kristus er i deg, og du er i Kristus.

... først elsket meg
Og kjøpte min frelse
På Golgatas tre.

⁴⁵² Med deres hjerter bøyd nå innfor Gud; deres pastor, broder Neville, med sine avsluttende ord og det han vil si.

⁴⁵³ Husk møtene i kveld, helbredelsesmøte. Kom tidlig. La oss begynne klokken syv, slipp meg på plattformen klokken halv åtte. Er det i orden, broder Neville? [Broder Neville sier, "Det er fint."—Red.] Nå skal vi ha nattverd, ser dere, i kveld. Kom!

⁴⁵⁴ Denne ettermiddagen, hold dere rett med Det. Ikke la dette Budskapet forsvinne. Husk, la aldri dette Budskapet forsvinne!

⁴⁵⁵ Blodet skal være et Tegn på at Livet har blitt gitt. Skjønner? "Og når Jeg ser Blodet, vil Jeg gå forbi dere." Den Hellige Ånd er et Tegn på at Blodet har blitt anvendt på ditt hjerte, og Det er Tegnet på at Blodet har blitt anvendt. Hvis det aldri har blitt anvendt, så vil ikke Tegnet komme. Forstår dere? Si, "Amen." [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Blodet må bli anvendt, og så kommer Tegnet. Det er et Tegn på at forløsnings-Blodet har blitt anvendt og din pris er betalt. Gud velsigne dere. Broder Neville.

TEGN NOR63-0901M
(Token)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk søndag morgen, den 1. september, 1963, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2015 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org